

Forfatter **Dennis Nørmark** vil bygge bro mellem humanister og det private erhvervsliv. **synspunkt** læs side 11

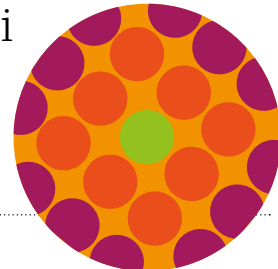
Bedre data vil styrke kommunernes indsats på handicapområdet, viser ny undersøgelse.

nyheder side 3

Løkket kludetæppe

Kommunen har set 2025-planen efter i sømmene.

nyheder side 8

kommunen

politik fra rødderne mandag den 5. september 2016 · nr. 20 · 58. årgang

Beredskaberne slår brandalarm

FOTO: KENNETH MEYER / POLFOTO

Folketingspolitikerne leger med ilden, når de vedtager en række regelændringer uden at kende konsekvenserne, mener Danske Beredskaber. De frygter, at store besparelser og lempede regler for brandsikring af bygninger kommer til at koste liv.

Læs side 4-5

Dong taber milliarder

Mere end 20 jyske og fynske kommuner kan måske snart glæde sig til en økonomisk vitaminindsprøjtning. Sø- og Handelsretten har nemlig dømt Dong Energy for at have handlet i strid med konkurrenceretten, og dermed er vejen banet for, at 1.106 virksomheder og kommuner kan gøre krav på erstatning. Sagen handler om, hvorvidt energiselskabet Elsam, der i dag er fusioneret ind i Dong Energy, i årene 2003 til 2006 brugte sin dominerende markedsposition til at sætte elpriserne for højt. Dong har indtil videre afsat 485 millioner kroner inklusive renter til en eventuel erstatning, men sagsøgerne kræver 4,4 milliarder. Med renter kan beløbet stige til 7 milliarder. Det sidste ord er dog ikke sagt i sagen, for Dong kan endnu nå at anke sagen til Højesteret.

“Det er et opråb til Christiania om at vælge side: Er man på retsstatens og myndighedernes side, eller støtter man stiltiende eller aktivt det kriminelle miljø? Der er nu etableret en situation, hvor der ikke er nogen mellemvej”.

Justitsminister Søren Pind (V) opfordrer christianitterne til at tage et opgør med de kriminelle elementer i fristaden, efter at to betjente og en civil blev såret af skud.

Flere asylcentre lukker

Faldet i asylsøgetallet er så markant, at flere lejre nu kan dreje nøglen om eller sættes på standby. Det var forventet, at der ville komme 25.000 asylsøgere i 2016, men da der indtil videre kun er ankommet 5000 siden nytår, lukker Udlændingestyrelsen nu to centre i Jammerbugt Kommune og sætter yderligere to på pause i Vesthimmerland. Hvis de 250 asylsøgere i teltlejren i Thisted havde håbet på, at de kunne få fast tag over hovedet, bliver de dog slemt skuffede. Teltlejren, der ellers var tænkt som en midlertidig mellemstation, forbliver nemlig som en permanent løsning, og det har nu også fået lejrens leder til at sige op i protest.

Søren Espersen
@espersendf

Løkke fremlægger sin store 2025-plan på Facebook i aften. Nu er jeg jo så ikke på Facebook - så jeg ser en DVD med John Wayne i stedet... #dkpol

Det er i dag ottende gang, at der afholdes flagdag for Danmarks udsendte. Billedet er fra sidste års parade på Christiansborg Slotsplads.
Foto: Finn Frandsen / Polfoto

Stor kvalitetsforskel på børnehaver

Forældre skal tilsyneladende været meget opmærksomme, når de vælger et dagtilbud til deres små børn, hvis de vil give dem de bedste betingelser for fremti-

31

opkald har den nationale anti-radikaliseringshotline fået efter et halvt års levetid. Aarhus og Københavns Kommune har i samme periode fået henholdsvis 36 og 40 henvendelser på deres egne hotlines.

Kilde: Ritzau

den. For der er markant forskel på, hvor gode børnehaverne er til at sikre, at børnene trives og udvikler sig mentalt, konkluderer en ny stor undersøgelse, som 170 daginstitutioner fordelt på 5 kommuner har deltaget i. En overraskende konklusion er, at der er store forskelle på børnehaver indenfor samme kommune - selv når de ligger tæt på hinanden, og det kan særlig have betydning for minoritetsbørn og børn af lavtuddannede, som klarer sig dårligere. Ét af de parametre, som undersøgelsen ser på, er børns evne til at genkende ord og figurer, og her er børnene i de bedste institutioner to år foran deres jævnaldrende i de institutioner, der rangerer lavest.

SKAT fyrer direktør

På trods af regeringens finanslovsudspil og 2025-plan er det nok alligevel de færreste, der ikke har opfanget,

at SKAT's direktør Jesper Rønnow Simonsen i sidste uge fik vist døren. Fyringen kom efter danmarkshistoriens største svindelsag, hvor mere end 12 milliarder kroner er blevet listet ud af den danske statskasse af udenlandske svindlere, der har fået refunderet skat af ikke-eksisterende aktieudbytte. Jesper Rønnow Simonsen kom til SKAT i 2012, men han bliver nu erstattet af 48-årige Merete Agergaard, der kun har været hos SKAT siden 1. maj, hvor hun kom til fra Arbejdsskadestyrelsen.

Udvalg dropper omstridt lejrbesøg

Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg måtte i sidste uge aflyse en længe planlagt studietur til en kontroversiel australsk flygtningelejr, der drives i østaten Nauru. Årsagen var, at Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Jacob Mark (SF) og Naser Khader (K) blev nægtet indrejse af de australske myndigheder, hvilket fik de øvrige medlemmer fra Venstre, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti til også at melde fra. Johanne Schmidt-Nielsen og Jacob Mark har tidligere kritiseret asyllejren, som også har fået påtale af FN, efter at britiske The Guardian afslørede en række grupvækkende sager om børnemishandling og seksuelle overgreb. Naser Khader har ikke ytret sig om lejren, men på sin Facebook-profil spekulerer han i, om afvisningen kan skyldes hans navn og fødested.

Rettelse: I en billedtekst på forsiden af Kommunen nr. 19 kom vi desværre til at antyde, at et besøg på et plejehjem med deltagelse af sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) skulle have fundet sted for et år siden. Det er ikke korrekt. Ministeren besøgte plejehjemmet i foråret 2016.

Mere data og mindre gætværk, tak

Bedre data vil styrke kommunernes indsats på handicapområdet, viser en ny undersøgelse, som Institut for Menneskerettigheder står bag. De anbefaler, at kommunerne udvikler indikatorer og bliver bedre til at bruge statistik.

o statistik

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Det er tydeligt for alle, at handicaprådene har indflydelse, når der kommer en ny rampe op i svømmehallen. Det er til gengæld ikke så tydeligt, hvorvidt rådene har haft indflydelse på at flere elever med spastisk lammelse gennemfører folkeskolen med 9. classes afgangseksamen. Det er heller ikke altid tydeligt, at handicaprådet måske har været medvirkende årsag til, at flere med funktionsnedsættelser deltager i offentlige arrangementer.

Forskellen på de tre eksempler er, at det første er så konkret, at alle ser det, mens der

"På handicapområdet er visionen at få alle kommuner til at levere data til en dækkende statistik om de udsatte voksne og personer med handicap, der modtager ydelser efter serviceloven."

Carl Holst, socialordfører for Venstre

Om undersøgelsen:

Rapporten er baseret på en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse, der er sendt ud til samtlige medlemmer af de kommunale handicapråd, som rådsmedlemmer i 97 kommuner har deltaget i. Blandt rådsmedlemmerne er der 310, som har svaret på undersøgelsen. Det gør på trods af en svarprocent på 31 procent undersøgelsen til den mest omfattende af sin art nogensinde.

skal statistik til at vise, om der sker en udvikling på de andre to områder. Og det er der alt for sjældent, konkluderer Institut for Menneskerettigheder i en ny rapport, hvori de opfordrer til mere data og statistik på handicapområdet.

Instituttet, der blandt andet har til opgave at fremme, sikre og overvåge, at Danmark gennemfører FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, har i forbindelse med rapporten gennemført en spørgeskemaundersøgelse, som viser, at rådsmedlemmerne især oplever, at det er svært at få indflydelse på områder som politisk deltagelse og bekæmpelse af diskrimination, mens det er nemmere at få bygget

Der skal laves mere statistik på handicapområdet, hvis man vil sikre en reel udvikling af området, konkluderer Institut for Menneskerettigheder i ny rapport.

Foto: Nicola Fasano / Polfoto

en rampe til biblioteket eller fjerne andre fysiske barrierer. Derfor opfordrer de nu kommunerne samt Social- og Indenrigsministeriet til at udvikle en række indikatorer, som der kan måles statistisk på. Både for at gøre det lettere

for kommunerne at udvikle handlingsplaner på området, men også for at kommunerne kan måle på, om der sker en udvikling på området.

- Ved at følge handicapområdet gennem statistik vil det blive tydeligere for kommu-

nale beslutningstagere, hvor de væsentligste udfordringer på handicapområdet ligger. Statistik kan være med til at sætte klare og fælles mål og dermed understøtte, at en kommunes handicappolitik faktisk er med til at forbedre

forholdene for den del af kommunens borgere, der har et handicap, siger Signe Stensgaard Sørensen, specialkonsulent hos Institut for Menneskerettigheder og for-

» Fortsættes på side 6

leder

Velfærdskommissionen på speed

Den politiske hukommelse virker ofte ganske kort. Hvem husker overhovedet, hvem der indførte den dagpengereform, som forkortede dagpengeperioden fra syv til fire år - eller at den overhovedet blev forkortet? Derfor er der heller ikke meget at sige til, at de fleste har glemt alt om den velfærdskommission, der blev nedsat i 2003 med den begrundelse, at der fortsat skal være råd til velfærd i fremtiden. Og modsat mange andre kommissioner kan man her tale om én, hvis anbefalinger alle som en var blevet grundigt overvejet og mange gennemført.

Om man husker det eller ej, så kom velfærdskommissionen i december 2005 med 43 anbefalinger. Nogle var så langt fra den såkaldte danske model, at det ville kræve store ændringer nogensinde at indføre dem, sagde

man. Dengang virkede det for eksempel helt utænkeligt, at man kunne afskaffe efterlønnen på bare 23 år.

Det kunne man, skulle det vise sig - og endda væsentlig hurtigere.

Siden 2005 er der løbet meget politisk vand i den berømte å, og mange af de ting, som i sin tid virkede omsonst, er i dag den virkelighed, som borgere oplever hver eneste dag.

De seneste flueben på tjeklisten lader til med regeringens 2025-plan at blive kandidatstuderer for lånte penge og en forhøjet pensionsalder. Altsammen til gavn for den velfærd, der skal passes så meget på, at man er nødt til at skære i den.

Velfærdskommissionen kom med 43 anbefalinger - inklusive en skattereform. Mange er

som sagt blevet gennemført, men siddende regeringer siden december 2005 har ikke bare fulgt anbefalingerne fra velfærdskommissionen; de har overimplementeret næsten hvert eneste spareforslag.

Rapporten med de 43 punkter blev ganske enkelt et sparekatalog, hvor anbefalingerne fik en dosis amfetamin og sparekravet et hak opad samtidig med, at alle forslag om bonusser og krav til virksomheder blev ignoreret.

Tag for eksempel det nylig lancerede forslag om at lade kandidatstuderende låne halvdel af deres SU modsat 40 procent tidligere. Velfærdskommissionen foreslog, at hele SU'en var et lån - med et enormt aber dæbel, som bestod i, at det lån ville blive eftergivet, hvis man tog arbejde i Danmark efter endt uddannelse.

Eller se på kommissionens forslag om at beskære dagpengeperioden med halvandet år. Også det fik et nøk opad til 2 år.

Til gengæld så man aldrig noget til forslagene om at fjerne den gensidige forsørgerpligt for ægtefæller eller en aktiveringsindsats, som var vurderet på baggrund af sundhedsmæssige og sociale hensyn. Heller ikke øgede omskolingsmuligheder eller indførelsen af oplæringsstillinger blev til noget.

I vejen for alle de gode gaver kom selvfølgelig den allestedsnærværende krise, som vi nu har talt om i otte år. Man tager sig selv i at spørge, om den undskyldning nogensinde forsvinder.

- Redaktionen

Nødvendighedens politik eller politisk ideologi

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

I valgkampen markedsførte Lars Løkke Rasmussen sig ikke som en statsministerkandidat, der ville lave de store samfundsforandringer. Kun på udlændingeområdet lagde han op til de sædvanlige markante stramninger; ellers handlede det mest om justeringer og at dreje lidt på de økonomiske knapper.

Som forfatteren til bogen "Bag Magten", Søren Lippert, beskriver, er der to strategiske perspektiver til en valgkampagne: "Tid til forandring" eller "Løb ikke risikoen!" Løkkes valgkamp var hovedsagelig bygget op om sidstnævnte.

Derfor kom det da også bag på de fleste vælgere, journalister og politiske modstandere, at Løkkes 2025-plan i høj grad må siges at være bygget op om "tid til forandring"-perspektivet. I planen lægges der op til enorme forandringer på områder som skat, SU, pensionsalder og børnepenge.

Big bang

Faktisk er der nok ikke en eneste almindelig borger, der har efterspurgt, at statsministeren skulle præsentere en 2025-plan for vedkommende. Danmark står ikke midt i en stor finanskrise. Landet er på ingen måde ramt af sydeuropæiske tilstande, og generelt er der en optimisme og tro på, at det i øjeblikket da går meget godt i Danmark. Normalt plejer økonomiske planer at være noget, som politikerne og embedsværket går og slår hinanden i hovedet med uden den store offentlige bevågenhed. Men med Løkkes 2025-plan er det omvendt. Den udgør en slags politisk big bang, der allerede nu har skabt hed folkelig debat.

En sjov kommunikationslinje

Derfor virker det også noget besynderligt, at Lars Løkke Rasmussens kommunikationslinje under hele lanceringen af 2025-planen har været bygget op om nødvendighedens politik. Løkke har talt om, at fremtidens generation mindst skal være lige så rig som hans egen generation. Han har talt om behovet for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft, om at få folk på kontanthjælp i arbejde. Han ville undgå, at flygtninge igen skal gå på motorvejene, og han ville styrke velfærden.

"Faktisk er der nok ikke en eneste almindelig borger, der har efterspurgt, at statsministeren skulle præsentere vedkommende for en 2025-plan," skriver Rasmus Jønsson.

Foto: Mikkel Khan Tariq / Polfoto

Lars Løkke Rasmussens motiver for at lave de store forandringer er et inferno af brændende platforme, som stritter i alle retninger. Generelt gør hele Venstre-regeringen et stort nummer ud af at trække politikken ud af 2025-planen. Regeringens kommunikationslinje er som at høre på en forsikringssælger: Det kan gå helt galt for dig, hvis du ikke køber mit produkt! Der er skruet helt ned for de politiske visioner og op for de rationelle argumenter.

Vennerne med fuld gas på ideologierne

Omvendt står det til hos Løkkes borgerlige venner. Både Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og De Konservative giver den gas på den ideologiske retorik. De har alle travlt med at stille politiske krav med synlig partifarve.

Og netop her findes en af årsagerne til, at Løkke har nedtonet den politiske retorik. For han er selvfølgelig bange for, at han kommer til at skabe for mange besværligheder i de kommende forhandlinger med støttepartierne, hvis han melder for ideologisk ud.

Partitoppen i både DF, K og LA har tidligere vist, at de er meget ærekære i disse forhandlingssituationer, så Lars Løkke Rasmussen

"Løkkes motiver for at lave de store forandringer er et inferno af brændende platforme, som stritter i alle retninger."

skal passe på ikke at presse dem op i en bestemt ideologisk krog. Derudover skal støttepartierne også selv have mulighed for at påvirke historiefortællingen om den politik, de skal være med til at vedtage.

Må ikke skræmme midtervælgerne

En anden årsag til, at Løkke har gjort en dyd ud af nødvendighedens politik, er, at han er bevidst om, at det er nogle gigantiske realpolitiske forandringer, han lægger op til. Forandringer, som godt kan skræmme mange af de vælgere, der bevæger sig omkring midten af dansk politik.

En hel del vælgere er stadig opdraget med Anders Fogh Rasmussens kontraktspolitik, hvor man med Foghs egne ord ikke kunne komme som en tyv om natten og lave store forandringer i borgernes liv. Derfor har Løkke også en interesse i at markedsføre sig som den samlende skikkelse, som kun laver disse indgreb for at fremtidssikre landet.

En bred plan, der kan få bred modstand

Spørgsmålet er, om strategien vil lykkes. For det kan godt være, at Venstre-regeringen bryster sig af at have præsenteret en helhedsorienteret plan for landets fremtid. Men dermed er det også en plan, der vil have modstandere i rigtig mange samfundsgrupper.

Og når først planen for alvor bliver fordøjet, er det nok ikke alle, der vil abonnere på Løkkes "nødvendighedens politik"-argumentation. En del borgere vil nok også anskue det ud fra den simple betragtning, at 2025-planen er klassisk Venstre-politik!

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

» Fortsat fra forrige side

fatter til rapporten.

Ingen sammenligninger

Et af de steder, hvor Institut for Menneskerettigheder ser en mulighed for at sætte ind i forhold til at få mere data på handicapområdet, er i forhold til de konkrete måltal, nogle kommuner har indskrevet i deres handicappolitik. Men det er ikke ensbetydende med, at tallene skal bruges til at sammenligne indsatserne på tværs af kommunegrænsen.

- Handicaprådene har ikke et ønske om, at man skal kunne sammenligne kommunerne. I stedet ønsker de at få nogle tal for, hvor deres egen kommune er henne. Tallene vil handicaprådene kunne bruge til at sætte mål for, hvor de mener deres kommuner bør være om 2-5 år. På den måde vil kommunerne på en talmæssig baggrund kunne

"Det medfører jo en situation, der mest minder om, når de blinde slås: De slår ud i luften med argumenter, der skal forestille at repræsentere virkeligheden, men der er ingen, som kender virkeligheden."

Thorkild Olesen, formand for Danske Handicaporganisationer

se, om udviklingen går den rette vej.

I undersøgelsen svarer blot 21 procent af medlemmerne af de kommunale handicapråd, at deres kommunale handleplan for handicappolitikken indeholder måltal. Hertil kommer, at mange sva-

rer, at deres handicappolitik er formuleret vagt, da man primært fokuserer på værdier.

Som når de blinde bokser

Det er rigtig ærgerligt, siger Thorkild Olesen, som er formand for Danske Handicaporganisationer:

- Det ser ud til, at man kan bruge måltallene til at udvikle området. Og hvis det kan være med til at udvikle området, så synes vi bestemt, at der skal måltal til. I det hele taget er handicapområdet tyngtet af, at der ikke er nok data. Og det medfører jo en situation, der mest minder om, når de blinde slås: De slår ud i luften med argumenter, der skal forestille at repræsentere virkeligheden, men der er ingen, som kender virkeligheden, siger han og henviser til den diskussion, som stod på før sommerferien, hvor Danske Handicaporganisationer og KL ikke kunne blive enige om, hvor høje udgifterne reelt er til handicapområdet, da der heller ikke her foreligger statistik.

Han oplever, at det kan være svært for handicaprådene at få nok indflydelse i kommunerne samtidig med, at det også er svært for kommunalbestyrelsesmedlem-

merne, når de ikke kender den virkelighed, som de skal implementere lovgivning i.

- Så vi må allesammen have en interesse i at vide, hvad der er for nogle data, der er derude. I den store sammenhæng tror jeg, der er tale om basseører til at indsamle data. Og de penge, der bliver brugt, vil hurtigt tjene sig ind igen, fordi man pludselig ved en hel del mere om, hvad det er, man arbejder med. Så jeg tror ikke, det vil være en udgift, man vil være ked af at afholde.

Regering: Mere data på vej

I Venstre bakker socialordfører Carl Holst op om, at der skal være mere statistik på handicapområdet. Ifølge ham er det strategiske arbejde med dataudvikling højt prioriteret i Social- og Indenrigsministeriet. Ministeriet udmønter i øjeblikket en strategi for flere og bedre data på socialområdet.

- På handicapområdet er visionen at få alle kommuner til at levere data til en dækkende statistik om de udsatte voksne og personer med handicap, der modtager ydelser efter serviceloven. Desuden vil vi etablere en ny personstatistik om tildeling af hjælpemidler til personer med handicap samt en personstatistik om børn og unge med handicap, som vi slet ikke har data om i dag, siger Carl Holst.

Det skal ifølge Carl Holst sikre, at kommunerne får større gennemsigtighed i forhold til andre kommuners praksis og bedre vilkår for erfaringsudveksling på tværs af kommunerne.

Alligevel mener regeringen ikke, at der skal udarbejdes måltal for at kvalitetssikre indsatsen for personer med handicap, udtaler socialordføreren, da dette må være op til den enkelte kommune. ●

**VI DIGITALISERER
PÅ KOMMUNERNES
PRÆMISSER
OG SKABER
KONKURRENCE I
DET KOMMUNALE
IT-MARKED**

KOMBIT

Kommunernes it-fællesskab

Beredskaber advarer mod

En stribe lovændringer kan sammen med besparelserne på det kommunale redningsberedskab få katastrofale konsekvenser. Sådan lyder advarslen fra Danske Beredskaber. DF vil have forsvarsministeren i samråd.

o sikkerhed

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Når der næste gang går ild i en større lagerhal, kan det i værste fald blive nødvendigt for de udrykkende brandmænd at sige: "Beklager, men vi bliver nødt til at lade bygningen brænde ned".

Det frygter de kommunale beredskaber, som ser en række ændringer i brand- og byggelovene som en potentiel svækkelse af brandsikkerheden.

- Der kan være forhold, som det er fornuftigt at justere, men her gennemfører man en masse på én gang uden at kende konsekvenserne til bunds, siger sekretariatschef i Danske Beredskaber Bjarne Nigaard.

Det er et sammenfald af flere politiske pakker og beslutninger, som skaber uro i beredskaberne og i brancheforeningen Sikkerhedsbranchen.

I forbindelse med vækstpakken er brandreglerne lempet på flere områder. Nogle bygninger skal ikke længere sikres så grundigt som tidligere, først og fremmest for at spare virksomhederne for bygge- og anlægsudgifter.

Forsvarsministeriet har også lagt op til, at brandsyn, som det i dag er beredskaberens opgave at udføre, fremover kan udføres af certificerede private virksomheder, ligesom en større del af byggesagsbehandlingen skal kunne varetages af private. Forslaget om private brandsyn blev trukket tilbage først og fremmest, efter at KL sammen med Danske Beredskaber havde peget på en række uklarheder, men det er ifølge ministeriet planen at genfremsætte forslaget.

Ændringerne falder sammen med, at de kommunale beredskaber er ved at udmønte besparelser i millionklassen, og alt i alt er det for mange ændringer på én gang, og ingen har undersøgt, hvordan de spiller ind på hinanden, siger Bjarne Nigaard, som frygter, at beredskaberne ikke vil være rustet til de større og hurtigere brande, som han ser som en fare fremover.

- Hvis en lagerbygning er dårligere brandsikret end i dag, vil ilden hurtigere kunne

få fat og branden blive meget større. Det skal vi som beredskab så vurdere, når vi skal sende slukningskøretøjer afsted. Vil vi overhovedet have mandskab nok til at kunne slukke branden forsvarligt og samtidig have et beredskab, hvis der opstår brand et andet sted? Jeg er bange for, at vi kan komme til at stå i situationer, hvor vi må opgive på forhånd, fordi brandene bliver for voldsomme, siger Bjarne Nigaard.

Svenske erfaringer

Politisk er et flertal i Folketinget enigt om at lempe reglerne for at gøre det lettere for virksomhederne, og fordi flere af de lande, vi sammenligner os med, har mere lempelige krav end de danske.

Sverige slækkede på sine regler for mere end 15 år siden. Det har ikke medført flere brande. Til gengæld har det ifølge brandekspert Hans-Eric Zetterström ved det svenske forsikringsselskab Länsförsäkringar medført, at brandene er blevet langt voldsommere, og selv små brande kan i dag på kort tid udvikle sig til milliondyre ulykker med voldsomme konsekvenser også for miljøet, som belastes voldsomt af brandene og det efterfølgende sluknings- og oprydningsarbejde, advarer han.

Selvom der ikke er kommet flere brande i Sverige efter lempelserne, er erstatningerne steget med 40 procent på de 15 år, og præmierne er fulgt med. Hans-Eric Zetterström mener ifølge brandskyddsforeningen.se, at de slækkede krav er hovedansvarlige for stigningerne. I Sverige anbefaler flere eksperter nu, at kravene strammes.

Bjarne Nigaard mener, at de lempelser, som skulle give virksomhederne bedre økonomi, hurtigt kan blive dyre også i arbejdspladser.

- Vi ved, at hver fjerde virksomhed, som rammes af en større brand i Danmark, aldrig genåbner. Det er mange penge og mange arbejdspladser, som står på spil, siger Bjarne Nigaard.

Privat konkurrence

Danske Beredskaber advarer også mod at lade private overtage de lovpligtige brandsyn.

Danske Beredskaber og KL efterlyser mere konkrete mål i stedet for principper og hensigtserklæringer.

Foto: Jens Dresling / Polfoto

Danske Beredskabers mål for den nationale forebyggelsesstrategi

- ▶ Brandsikkerheden skal være i den bedste fjerdedel i EU
- ▶ Ingen skal omkomme eller komme alvorligt til skade ved brand
- ▶ Ingen arbejdspladser skal gå tabt ved brand
- ▶ Uerstattelige kulturværdier skal ikke gå tabt ved brand
- ▶ Miljøbelastningen ved brand skal halveres
- ▶ Væsentlig infrastruktur må ikke lammes ved brand

dårligere brandsikkerhed

- I dag kommer der en brandmand ud, som ikke bare foretager brandsynet, men også får vigtige oplysninger med tilbage, for eksempel at den gang, som på kortet ser lige ud, slår et lille knæk i virkeligheden. Den type oplysninger kan være afgørende, hvis der opstår en brand og slukningsmandskabet skal have de bedste chancer for at slukke den. Hvis det er en privat virksomhed, går den type oplysninger ikke nødvendigvis videre til beredskabet.

- Vi benytter også lejligheden til på stedet at instruere personale i institutioner eller virksomhedsejere i, hvad de skal gøre, hvis der bliver brand. For eksempel at de skal løbe ud på bagsiden af bygningen, fordi vi skal kun-

ne komme til på forsiden, siger Bjarne Nigaard.

Ifølge sekretariatschefen kan det samtidig vise sig at koste i viden og vidensudveksling, hvis brandsynene bliver fordelt på mange private aktører.

- De vil jo ligge i indbyrdes konkurrence om kunderne, så et godt fif eller en vigtig opdagelse kan være penge værd og er næppe noget, man har lyst til at dele med konkurrenterne, mens vi i dag taler sammen om de bedste måder at gøre tingene på, siger han.

Formanden for KL's teknisk- og miljøudvalg, Koldingborgmesteren Jørn Pedersen (V), deler Danske Beredskabs skepsis i forhold til at privatisere brandsynene og tilladelserne i forhold til byg-

geloven. Der er for mange uklårheder, siger han.

- Meningen var, at det skulle være enklere, men det bliver det modsatte. Kan private for eksempel give påbud eller forbud til en virksomhed? Der er meget, som er problematisk, og derfor er vi også i kontakt med myndighederne for at få det justeret, siger Jørn Pedersen.

Beredskabernes kritik af lempelserne af brandkravene ved byggeri ønsker han ikke at forholde sig til.

- Det er meget teknisk, og det er svært for mig at vurdere, om kritikken er berettiget, siger han.

Efterlyses: Konkrete mål

Både Danske Beredskaber og KL efterlyser mere konkrete

mål for, hvordan brandsikkerheden skal være i Danmark.

Tidligere på sommeren udskød regeringen den nationale forebyggelsesstrategi, som blandt andet skal give færre dødsfald, færre udgifter til skader og færre brande. I stedet fortsætter arbejdet med strategien i efteråret, og det sker blandt andet efter ønske fra KL og Danske Beredskaber.

Hos KL er holdningen, at Beredskabsstyrelsens udkast mere er en hensigtserklæring og nogle overordnede principper end en egentlig konkret strategi.

Det er Danske Beredskaber enige i.

- Hvis vi virkelig skal gøre noget for brandsikkerheden

"Implementeringen af beredskabsplanerne får mig til at tro, at beredskaberne nogle steder bliver beskåret så meget, at de får ringere mulighed for at rykke ud. Det gør mig meget bekymret, og jeg har tænkt mig at kræve forsvarsministeren i samråd om det."

Jeppe Jakobsen (DF), forsvars- og beredskabsordfører

herhjemme, skal vi have mål for, hvad vi vil opnå, siger Bjarne Nigaard.

- Men det kræver også, at politikerne ikke vedtager en masse ændringer, som vi reelt ikke kender effekten af. Vi ved ikke, om vi har den rigtige dimensionering af vores redningsberedskab, når byggesagerne og kravene til brandsikkerhed lempes, siger Bjarne Nigaard.

Minister hives i samråd

Politisk har der været flertal både for lempelserne i brandreglerne og for at lægge brandlovgivningen ind under byggeloven. Stemningen er også overvejende positiv overfor planerne om at gøre privatisering af brandsyn og byggesagsbehandling mulig.

Men i Dansk Folkeparti er forsvars- og beredskabsordfører Jeppe Jakobsen blevet betænkelig, især fordi han er bekymret for, om besparelserne på det kommunale beredskab sætter borgernes tryghed på spil.

- Implementeringen af beredskabsplanerne får mig til at tro, at beredskaberne nogle steder bliver beskåret så meget, at de får ringere mulighed for at rykke ud. Det gør mig meget bekymret, og jeg har tænkt mig at kræve forsvarsministeren i samråd om det, siger Jeppe Jakobsen.

Han er også skeptisk overfor planerne om at lade private udføre brandsyn.

- Det er jo også en præventiv opgave, når der kommer en indsatsleder ud, som kan danne sig et overblik over forholdene på stedet og får en viden med tilbage, som beredskabet kan bruge, hvis de senere skal rykke ud på stedet, siger Jeppe Jakobsen.

Til gengæld er han umiddel-

bart ikke så bekymret over lempelserne i reglerne om brandsikkerhed.

- Der var nogle af reglerne, som det var rimeligt nok at slække på, for eksempel at der skulle være sprinkleranlæg i en frysehal, siger han.

Socialdemokraternes beredskabsordfører Annette Lind efterlyser, at forsvarsminister Peter Christensen (V) indkalder forligskredsen omkring de kommunale beredskaber.

- Jeg ved, at kommunerne er godt i gang med de nye beredskaber, men jeg savner, at vi bliver indkaldt og får en orientering om, hvordan det går. Det er et område, vi skal følge meget tæt, siger hun.

I KL mener Jørn Pedersen, at der er god grund til at overveje besparelserne på beredskaberne igen.

- Der er ingen tvivl om, at borgerne vil opleve, at deres tryghed forringes. Rent fagligt kan beredskaberne løse det, de skal, men der kan blive længere responstid i nogle områder, og beredskaberne vil ikke være så synlige mange steder, som de har været, siger Jørn Pedersen og tilføjer, at regeringens 2025-plan bør være et godt udgangspunkt for at fjerne besparelserne.

- Det fremgår, at regeringen ønsker at satse mere på tryghed, og her er jeg overbevist om, at det er en forglemmelse, når de kommunale beredskaber ikke er nævnt. Vi står for mere end 90 procent af beredskabet, og besparelserne på det statslige beredskab blev opgivet med henvisning til behovet for at kunne håndtere klima, terror og flygtninge. De opgaver har det kommunale beredskab jo også, siger Jørn Pedersen. ●

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN

- måske fordi kvaliteten er højere end prisen.

*Hele Danmarks
modest*

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Løkkes kludetæppe af

FOTO: PHILIP DAVALI / POLFOTO

FOTO: ANDERS RYE SKJOLDJENSEN / POLFOTO

FOTO: JOACHIM ADRIAN / POLFOTO

Topskatten

Anders Samuelsens stålsatte øjne stirrer på den værdipolitisk røde linje for topskatten. Partiet vil have sænket skatten med fem procent, og derudover vil de have halveret registreringsafgiften og indført et bundfradrag på 10.000 kroner. Det handler ikke om økonomi - det handler om hjerteblod, fortalte LA-formanden onsdag. Regeringens udspil om at indføre en ny slags mellemskat for indkomster op til en million var smart, fordi den har tvunget Liberal Alliance til kun at bakke op om de allerrigeste, mens den rakte hånden ud til Dansk Folkeparti og Kristian Thulesen Dahl, der gang på gang har slået fast, at det ikke er deres politik at lette topskatten - og da slet ikke for millionærerne. Truslen om, at Dansk Folkeparti vil stikke af over midten med Socialdemokraterne, er altså minimeret. Men Liberal Alliance er alligevel klar til valg, hvis ikke regeringen leverer fem procent i topskattelettelse. Der vil ikke sidde en Venstre-statsminister, hvis ikke vedkommende fører borgerlig liberal politik, lyder det fra Anders Samuelsen. Heller ikke, hvis en aftale bliver lavet henover midten i dansk politik.

1,6 milliard kroner årlig i 2025

Boligskatten

Vi venter stadig på det nye ejendomsvurderingssystem, og dermed er De Konservative også sat på en slags hold fra start i forhandlingerne. De har gjort det til deres helt store mærkesag, at skattesystemet skal laves grundlæggende om. Allerhelst vil de sløjfe grundskyld og ejendomsværdiskat og i stedet indføre en skat på fortjenesten ved salg af bolig. Regeringen har sat en reserve af i deres helhedsplan på 24 milliarder, hvoraf syv alene skal udbetales til boligejere, som har betalt for meget i boligskat. De, der har betalt for lidt, skal "i princippet" betale penge tilbage til staten, fortalte statsministeren på sit pressemøde. I princippet er der heller ikke sat penge af til at bevare boligskattestoppet fra 2020 til 2025 - en manøvre, der koster 3,9 milliarder kroner. Og på den måde kan de sidste 17 milliarder hurtigt få ben at gå på.

24 milliarder frem til 2025

Bundskatten

Det var statsministerens store slagnummer op til valget sidste år og en central del af regeringsgrundlaget: "Det skal bedre kunne betale sig at arbejde". Regeringen har leveret første del af deres jobreform: - De har lagt loft over kontanthjælpen og indført en integrationsydelse. Nu kommer anden del i form af et markant jobfradrag på syv procent og en jobpræmie for langtidsledige. Sidstnævnte ligner lidt en billig omgang, mens jobfradraget er dyrt. Det virker til at være godttaget af Dansk Folkeparti og De Konservative. Selv Socialdemokraterne kan måske tænkes at gå med, mens Liberal Alliance vil have en større lettelse.

4,6 milliarder årlig i 2025

Hvor kommer pengene fra?

- ▶ Hovedparten af finansieringen hentes fra det oprindelige råderum, som er lidt forbedret i Finansministeriets nyeste skøn og nu lyder på 39,5 milliarder kroner i 2025.
- ▶ Herudover har regeringen valgt at udskyde målet om strukturel balance fra 2020 til 2025. Det vil sige, at de tillader offentlige underskud fra 2018 til 2024 på sammenlagt 39,3 milliarder kroner.
- ▶ Ved at afskaffe den grønne check henter regeringen 2,8 milliarder kroner årlig i 2025.
- ▶ Omlægning af SU'en, så man fremover skal låne halvdelen og ikke får SU udover normeret studietid, giver 3,3 milliarder kroner årlig i 2025.
- ▶ At forhøje pensionsalderen med et halvt år giver 3,7 milliarder kroner årlig i 2025.
- ▶ Ved at justere på en række overførsler såsom dimittend-dagpenge og senior-jobordningen henter regeringen 2,3 milliarder kroner årlig i 2025.
- ▶ Et lavere rentefradrag på danskernes boliglån giver 4 milliarder kroner årlig i 2025.
- ▶ Og så har regeringen to reserver fra jobreform fase 1 og vækstpakke 2014 på henholdsvis en milliard og 200 millioner årlig i 2025.

en helhedsplan

Seks store hanner i dansk politik har fået hvert deres tydelige aftryk på 2025-planen. *Kommunens* Morten Munkholm gennemgår dem hver for sig!

FOTO: PHILIP DAVALI / POLFOTO

PSO'en ud og væksten ind

Regeringen forsøgte allerede før sommerpausen at få lagt den omstridte afgift oveni bundskatten. Men den gik ikke. Nu bliver den så betalt igennem jobreformen. Samtidig blev der plads til en vækstpakke med den såkaldte ACE-skat - et fradrag for egenkapitalen, som så kan investeres i nye tiltag. Og så skal forsyningssektoren effektiviseres, hvilket skal give en samlet besparelse på knap en milliard i 2025 - penge, som ikke står anført selvstændigt i regeringens finansieringsoversigt, men modregnes i PSO-afskaffelsen. Om der bliver tale om den privatisering af forsyningssektoren, som McKinsey havde lagt op til at hente milliarder på, må fremtiden vise.

5,7 milliarder årlig i 2025

FOTO: JOACHIM ADRIAN / POLFOTO

Velfærd og udlændinge

Nulvækst er droppet, og regeringen lægger op til en årlig offentlig forbrugsvækst på 0,5 procent frem til 2025. Det rækker hånden ud til Dansk Folkeparti, som har et mål om en vækst på 0,8. Den demografiske ændring vil alene trække omkring 0,6 procent, så der er altså ikke lagt op til en skyhøj offentlig vækst. Med hensyn til udlændingestrømninger vil regeringen indføre en nødbremse, som kan lukke grænsen, hvis der kommer en ny stor flygtningestrøm. Det skal tage otte år i stedet for seks at få permanent opholdstilladelse, ligesom regeringen vil slå hårdere ned på kriminalitet, uro i asylcentre og folk, som opholder sig i såkaldte lejre i det offentlige rum. Det spiller godt sammen med Dansk Folkepartis 13 ønskede stramninger, uden at det dog når helt i mål med at give ansatte på asylcentre øgede magtbeføjelser, forbyde religiøs hovedbeklædning i folkeskolen eller tvinge asylsøgere til at selv at betale for tolkning. Det virker til, at de borgerlige partier igen kan mødes om nye udlændingestrømninger.

**Regeringen vil bruge:
21,5 milliarder mere i 2025**

FOTO: FINN FRANDSEN / POLFOTO

Pensions-systemet

Når det gælder pension, så ligger problemerne længere ude i fremtiden end 2025. Det handler om den såkaldte hængekøje, hvor danskerne bliver ældre end forventet og derfor vil bruge flere offentlige kroner, end der kommer ind. Samtidig sparer en stor del af danskerne ikke nok op til pension, ligesom incitamentet til at gøre det har været for svagt, fordi det bliver modregnet i pensionsydelse. Regeringen lægger op til at indføre en obligatorisk pensionsordning på to procent, en målrettet aldersopsparing og en pensionsbonus - et skattefradrag for folk med indkomster over 300.000 årlig. Ved at forhøje pensionsalderen med et halvt år håndterer regeringen en del af hængekøje-udfordringen, selvom der stadig vil være for store offentlige underskud fra 2034 til 2047 - det bliver nok en anden finansministers udfordring.

**Regeringen vil bruge:
1,8 milliard årlig i 2025**

13,4 mia. kr.

Så meget er der afsat til en reservepulje i 2025 til at dække uforudsete udsving i økonomien

27 mia. kr.

Så meget lægger regeringens helhedsplan op til i form af nye offentlige anlægsinvesteringer frem mod 2025

Innovation i kaffekoppen

Kan man som offentlig indkøber spare penge på kaffebudgettet uden at få kollegaerne på nakken? Erfaringer fra landets kommuner og regioner tyder på det. Flydende kaffe fra JDE Professional er hastigt ved at udfordre gammeldags filterkaffe i den offentlige sektor i Danmark.

Arbejdslivet er for kort til dårlig kaffe og sure kollegaer. Af samme grund er ændringer i organisationens kaffeindkøb sjældent et lystbetonet projekt for indkøbsfolk og kantineledere. Alligevel har det flydende kaffekoncept Cafitesse Quantum på kort tid skabt opbrud i konservative kaffevaner. Senest har 11 ud af 14 jyske og fynske kommuner i et KomUdbud åbnet op for, at kaffen kan leveres flydende.

”I Odense Kommune har vi valgt at tilbyde certificerede cafitesse-produkter, for derved at sikre, at kaffen dyrkes under ordentlige forhold”, siger Sune Bjørn Nancke, Contract manager i Odense Kommune.

De 11 kommuner er dog langt fra de første. Flere regioner og hospitaler, skoler, universiteter og andre har allerede i nogle år fået leveret den livsnødvendige kaffe i flydende form. JDE Professional, der før hed Merrild Professional, oplever nu flere steder i det offentlige, at den flydende kaffe overgår – eller udfordrer salget af deres ristede kaffe.

”Bæredygtighed og kaffens gode smag er en del af forklaringen, men især også økonomi. Når alle omkostninger tælles med, koster en kop Cafitesse cirka det halve af klassisk filterkaffe. Besparelserne hentes især på drift, vedligehold, rengøring af maskinerne samt mindre ventetid for medarbejderne. Til gengæld sparer vi bestemt ikke på kaffekvaliteten, bæredygtighed og bøndernes vilkår,” siger Kim Ørnbo, ansvarlig for JDE Professionals offentlige kunder.

Det er svært at gennemføre revolutioner uden folkelig opbakning. Heldigvis er medarbejderne lige så glade for konceptet som sparelystne indkøbere.

”Medarbejderne har taget rigtig godt imod kaffen. Der er god økonomi i det og folk kan godt lide smagen. Det er samtidig meget lettere for kantinepigerne. Ikke et eneste driftsproblem, og så er der kun fem minutters rengøring om dagen,” fortæller Jesper Deurell, kantinechef hos VIA University College i Horsens.

Det flydende kaffekoncept gør ikke blot rengøring nemmere, men forbedrer også hygiejnen. Så måske betyder den igangværende kafferevolution også færre sygedage for sarte maver blandt kontoransatte, læger, sygeplejersker, lærere og de mange andre offentlige ansatte. ■

God smag

Cafitesse fra JDE Professional er 100 procent ren kaffe. De friske kaffebønner ristes og kværnes straks. Det giver maksimalt udbytte af kaffens aromastoffer. Umiddelbart herefter brygges en meget stærk kaffe – ti gange stærkere end espresso – som pakkes i lufttæt emballage og fryses ned. Når kaffen vælges i automaten, tilsættes den nødvendige mængde vand. Resultatet er en kande kaffe på blot 14 sek. og ifølge fagfolk en fin og velsmagende kaffeoplevelse.

God samvittighed

Kaffen produceres forsvarligt og anstændigt såvel socialt som sundheds- og miljømæssigt. En stor del af Cafitesse-varianterne er produceret efter UTZ-modellen, hvor farmerne uddannes til at skabe en økonomisk holdbar og bæredygtig produktion. Produktionen opfylder den internationale standard for miljøledelse; ISO14001. Halvdelen af kaffevarianterne er økologiske eller bæredygtige. Hele processen er styret af en miljøtankegang lige fra transport, emballage – både plast og pap – og genbrug af kaffegrums.

Humanisten og erhvervslivet – er et umage par, der har brug for hinanden

Da jeg som ung nyuddannet humanist første gang forsøgte at gøre mig nyttig i den private sektor, gik det op for mig, at der var en hel del, jeg havde misforstået.

Jeg var netop blevet færdig som antropolog, og min ilddåb bestod i en to-dages-workshop for et konsulenthus. Bevares, alt gik på overfladen godt, alt imens jeg rådgav praktiske folk i en stor dansk ingeniørvirksomhed om kulturforståelse og mellemfolkelig samarbejde – men meget kunne være gået galt, havde mit publikum været knap så tolerant.

Jeg namedropperede mig igennem to stive døgn med teoretiske referencer, teksttunge PowerPoints og et selvtillids ”held og lykke” efter at have underholdt med, hvilke uoverstigelige problemer de stod overfor.

”Og hvad skal vi så gøre nu?” rungede spørgsmålet, der forfulgte mig ud af kursuscentret og ud på efterfølgende opgaver, indtil jeg lærte at gøre det anderledes. Indtil jeg lærte at holde mine referencer for mig selv, simplificere tingene, skrive alt ned i bullet points og komme med løsninger i stedet for at fremvise spændende problemer.

Men jeg kunne heller ikke vide bedre. Jeg var som enhver anden humanist opdraget til at fokusere på problemer og ikke løsninger, vise, at jeg kendte teorierne og havde læst de rigtige tekster. Pludselig fandt jeg ud af, at min faglighed blev bedømt på mine evner til at rådgive ordentligt og relatere tingene til mine kunders virkelighed, og så var det ligegyldigt, om jeg citerede Foucault eller Steve Jobs.

Senere lod jeg mig opsluge af det private erhvervsliv og havde i hundredvis af jobsamtaler med håbefulde humanister, der ledte efter et job og alle håbede, jeg havde læst deres spændende speciale om postkolonial identitetsskabelse blandt filippinske tatovører. Det havde jeg sjældent, og arbejdet fik mig til at indse, at der var en dramatisk kløft imellem arbejdsmarkedet og den humanistiske erfaringshorisont og selvforståelse. Jeg begyndte at undersøge, hvori den bestod.

Kulturskiftet udebliver

Enhver akademikers møde med det virkelige arbejdsliv er et kulturchok. Her gør det for så vidt ingen forskel, om man arbejder i det offentlige eller i det private, og særlig det offentliges mangeårige forsøg på at ”mime” det private har efterhånden gjort selv det mest kommunale center eller institution til en lille kopi af en privat virksomhed. Komplet med managementsprog, kundesegmenter, KPI’er, benchmarks, værdier og strategier. Alligevel opfattes det offentlige stadig som et sikrere sted at slå sig ned som humanistisk lønmodtager, og derfor ender dimittenden også ofte med en stilling på biblioteket, i centraladministrationen eller i et eller andet evalueringsprojekt om medborgerinddragelse. Alle udmærkede job, men det helt store kulturskifte ud af den offentlige sektor bliver alt for sjældent foretaget. Og det, skønt undersøgelser viser, at humanister og andre akademikere kan gøre stor gavn i det private og være et aktiv for bundlinjen.

Som jeg ser det, ligger en del af forhindringerne i hovedet på humanisterne selv, men så sandelig også i erhvervslivet. Her hænger man stadig fast i en opfattelse af, at vejen til guldet er brolagt med eksamensbeviser fra tekniske og naturvidenskabelige uddannelser, administreret af dimittender fra handelshøjskolerne. På trods af, at flere forskere på baggrund af nye OECD-tal vurderer, at Danmark sakker bagud i uddannelse blandt andet på grund af for snævre specialiseringer, for lidt bredde og for få ”bløde” kompetencer.

I det danske erhvervsliv tror man nemlig sta-

dig, at danske ingeniører, kemikere og farmaceuter er andre landes faggrupper overlegne, blot fordi de er danskere. Det er stadig en udbredt opfattelse at kinesiske, indiske og østeuropæiske fagfolk er en slags robotter, der nok kan følge en instruktion, men ingen ideer få selv. Det kan blive en dyr lektion for danske virksomheder, når de endelig forstår, at de også er dygtige udenfor Danmark og at de derfor skal til at skrue op for virksomhedens humane, kvalitative, analytiske, kritiske og kreative kompetencer. Når de dyre hoved-

kvarterer efterhånden fyldes med stabsfunktioner, der skal administrere og styre mennesker, oversætte imellem funktioner, skabe overblik og finde mening i arbejdet, vil humanisterne efter min mening inden længe stå som en ny og uundværlig arbejdskraft.

I hvert fald viser undersøgelser, at mange virksomhedsledere nu ønsker sig ansatte med kritisk tænkning, kompleks opgaveløsning og høje kommunikative evner fremfor medarbejdere med teknologisk og videnskabelig ekspertise.

ILLUSTRATION: IB KJELDSMARK

FOTO: JOACHIM ADRIAN / POLFOTO

Af Dennis Nørmark

Dennis Nørmark er forfatter, antropolog og konsulent og aktuel med bogen ”Humanistens guide til det private erhvervsliv”, Gyldendal.

Det betyder, at erhvervslivet skal tage nogle chancer og ansætte nogle, der ikke ligner dem man havde i forvejen. Det kræver bare, at man rekrutterer bredt og husker noget så banalt som at skrive jobopslag i et sprog, der ikke er så dybt nedsunket i managementsprog, at ingen uden en uddannelse fra CBS forstår det. Faktisk får virksomhedernes nærmest sekterske evne til at spærre sig selv inde i et selvimpoveret corporae-lingo uden den mindste ydmyghed, mange humanister til at føle sig afvist, eller selv vende om, i døren.

De der kinesere

Men forhindringerne findes ikke kun i erhvervslivet. Som jeg indledte med at beskrive det, så har humanisterne også selv en stor del af skylden, for at kulturmødet med det private ikke altid ender lykkeligt. Måske fordi respekten for at tjene penge mangler, når man er opflasket i en kultur, hvor forskningen opfattes som sit eget ophøjede formål, mens det at købe og sælge stadig opfattes som en art svindel. Men det skyldes nok også en manglende evne til at se ud over det, man skrev speciale i, og i stedet indse, at man nu evner at oversætte, finde mening, beskrive, analysere og skabe overblik netop, fordi man skrev specialet. Emnet i sig selv er ikke længere det vigtigste.

Derudover tror jeg, at det skyldes humanistens manglende vilje til at gå på kompromis og finde sig i, at man ikke kan opnå det bedste hver gang. Både private og offentlige virksomheder har brug for ansatte, der kan samarbejde, og det er ikke altid det ”klogeste” forslag, der vinder. Pragmatikken er ofte overdommer, og i det private erhvervsliv kan man kun perfektionere ting indtil det punkt, hvor det bliver for dyrt og ingen vil købe det. Virksomhederne skriver godt nok, at de skaber det bedste produkt, de kan, men det er naturligvis bluff, da det bedste produkt ville være så dyrt at skabe, at ingen havde råd til det.

Det 21. århundrede er et videnssamfund. Der er brug for kloge, gode analytiske hoveder, og de sidder på en stor generation af humanister. Men også hos psykologer, sociologer, teologer og andre relaterede ”menneskefag”. Desværre er der stadig en kløft i mellem det private erhvervsliv og de bløde fag, men jo hurtigere hver side lærer, hvad de kan bruge hinanden til og bliver mere imødekommende, og jo mere vi accepterer eller kender til hinandens forskellige sprog, jo hurtigere kan vi slå de der kinesere.

Inden de også bliver lige så gode til det som os.

Forsyningsminister: Jeg er sikker på, vi kan nå McKinseys mål

Det er realistisk, at den samlede forsyningssektor bliver syv milliarder kroner mere effektiv om året fra 2025, som rapporten fra McKinsey anslår, siger **Lars Christian Lilleholt** (V) i et interview med *Kommunen*. Energi-, forsynings- og klimaministeren afviser, at besparelser hænger sammen med privatisering af selskaberne.

interview

Af Lærke Cecilie Lindegård
laerke@kommunen.dk

Regeringen præsenterer i efteråret en ny strategi for den samlede forsyningssektor. Hvad er tankerne bag?

Det er, at vi skal have drevet vores forsyningssektor så effektivt som overhovedet muligt, så forbrugerne ikke betaler overpris for de ydelser, de får.

Der er i dag meget, meget store prisforskelle på nogle opgaver rundtomkring i Danmark. Lad os bare tage et enkelt eksempel: Det at få forbrændt et ton affald koster alt mellem 250 og 900 kroner. De samme store udsving i priserne ser vi på fjernvarme og vand. Derfor er der mulighed for at effektivisere i sektoren, og derfor lægger vores strategi op til, at den enkelte husstand, der hvert år i gennemsnit betaler 37.000 kroner for sin forsyning, i hvert fald skal spare et par tusind kroner.

Er der elementer i strategien, som ikke handler om besparelser?

Målet med den her strategi er at sikre, at vi fortsat har en forsyningssektor i verdensklasse: Den skal være blandt de mest veldrevne, innovative og bedste i forhold til miljø og forsynings sikkerhed. Så man kan sige, at det er en vision, der rækker udover det at være effektiv.

Du har i forbindelse med offentliggørelsen af McKinsey-rapporten flere gange understreget, at regeringen ikke ønsker at privatisere forsyningssektoren.

Ja, jeg vil godt hamre den myte til jorden: Regeringen har ingen planer om at privatisere forsyningssektoren. Vi blander os ikke i de ejerformer, der er i dag, hvor selskaberne er ejet af kommuner eller andelsejede. Det er ejeren, som bestemmer, om man ønsker at sælge forsyningssektoren, og sådan er det også i dag. De fleste steder vil det være en beslutning, som skal henover et byråd, og sådan vil det også være fremadrettet. Det ændrer vi ikke på.

"Jeg har været så åben, som jeg overhovedet kunne være. Men rapporten er et arbejdsredskab, og vi har også brug for at gøre os vores egne overvejelser, inden vi præsenterer så omfattende en strategi."

Hvori ligger forskellen på privatisering og effektivisering præcist i din optik?

Jamen, effektivisering kan man gøre indenfor det nuværende ejerskab. For mig handler det ikke om, hvem der ejer selskaberne; det handler om, at de bliver drevet så effektivt som muligt.

Så vi kan godt nå det her beløb på 7,1 milliarder kroner uden at privatisere dele af sektoren?

Vi har ingen planer om at tvangsprivatisere nogen dele af sektoren. Og det indgår heller ikke i regeringens forsyningsstrategi at pålægge nogen at privatisere. Det kan jeg ikke understrege nok. Det, vi ønsker, er, at selskaberne bliver drevet så effektivt som muligt, og det kan man også sagtens gøre med kommunalt ejerskab.

Det endelige mål er ikke fastsat, og de 3,3 milliarder er allerede forhandlet på plads (i vækstpakken fra 2014, red.). Det vil sige, at der skal effektiviseres yderligere for et sted mellem tre og fire milliarder kroner per år i 2025, og jeg er sikker på, at det mål kan nås. Jeg mener, at regeringen og forsyningssektorerne har en klar fælles interesse i at nå det her mål. Der er jo ingen, der kan have interesse i at betale unødigt høje omkostninger, og store dele af sektoren har taget positivt imod det her udspil.

Mener du, at det besparelsepotentiale, som McKinsey kommer frem til, kan nås uden at privatisere sektoren?

Vi har ingen planer om at privatisere. Og privatisering fører jo ikke nødvendigvis til lavere omkostninger.

Kan du uddybe det?

Det er da ikke sikkert, at fordi der kommer en ny ejer, så bliver det billigere af den grund eller dyrere. For mig er det afgørende, hvad det er for en pris, forbrugerne betaler. Kommunerne har i mange år været rigtig dygtige til at drive de her selskaber, så hvorfor skulle de ikke fortsætte med det?

"Vi har ingen planer om at tvangsprivatisere nogen dele af sektoren. Og det indgår heller ikke i regeringens forsyningsstrategi at pålægge nogen at privatisere. Det kan jeg ikke understrege nok."

Men er du ikke enig i, at rapporten lægger op til, at regeringen skal give kommunerne incitament til at privatisere? Nej. Der er nogle modregningsregler ved salg af kommunalt ejede selskaber, som vi ønsker at lempe, og som betyder, at en kommune kan tjene penge på salget, men det er fortsat helt op til ejeren at afgøre, om man ønsker at afhænde, sælge eller fusionere.

Hvordan ser regeringen på den lempelse af modregningsreglerne, som McKinsey-rapporten lægger op til?

Det støtter vi 100 procent. Det er en del af det at sikre en nødvendig strukturforandring, at der kan ske fusioner mellem selskaber og lignende, men det er stadigvæk en lokal beslutning, om man ønsker at afhænde selskabet.

Så det er en økonomisk gulerod, kommunerne får stillet i udsigt, ved at lempe modregningsreglerne?

Ja, men det er også kommunerne, der ejer selskaberne. Derfor er det også rimeligt, at det er ejerne, som får den økonomiske fordel ud af et eventuelt salg eller en fusion.

Ministeren taler om, at man bør afskaffe hvile i sig selv-princippet, som betyder, at offentlige virksomheder hverken må have underskud eller overskud, fordi de på den måde enten giver tilskud eller beskatter kunderne. Kan du uddybe hvorfor?

Ja, vi erstatter hvile i sig selv-princippet med et udgiftsloft,

som forsyningerne skal holde sig under. I dag er der vide rammer for, at et forsynings-selskab kan påføre forbrugerne de omkostninger, der er forbundet med at drive et værk. I stedet vil vi indføre nogle udgiftslofter for, hvor meget et værk må have i samlede udgifter, og så sænker vi det loft en anelse år for år.

El-, varme- og vandsektoren har kritiseret McKinsey-rapporten blandt andet for at overvurdere effektiviseringspotentialet. Har regeringen planer om at lave supplerende effektiviseringsanalyser?

Det er noget, vi følger løbende op på, og jeg lytter også til sektoren her. Jeg har ingen intentioner om bare at komme med nogle tal, som ikke er realiserbare. Det her skal være realistisk og gennemførligt.

Kan du være konkret om, hvilke analyser I arbejder på? Nej. Vi analyserer meget på det her, og McKinsey og Struensee er ikke de eneste, der er kommet med input til forsyningsstrategien. Og hvis sektoren kommer med tiltag, de synes er vigtige, så er vi selvfølgelig lydhøre.

Så hvornår vil de yderligere analyser komme?

Nu præsenterer vi strategien i efteråret, og så kommer der en dialog med branchen, og der bliver også en politisk dialog, og i den proces vil der sikkert blive behov for at få udarbejdet endnu flere analyser og gøre sig flere overvejelser.

Rapporten peger på, at sektorens bestyrelser skal se anderledes ud end i dag?

Ja, vi synes, det er fornuftigt, at der kommer eksterne repræsentation i bestyrelserne, som kan bidrage til samarbejdet med de kommunalt valgte og sikre, at selskaberne bliver drevet så effektivt som muligt. Jeg tror på, det er fornuftigt at få nogle friske øjne og mennesker med indsigt i at drive virksomheder ind. Men vi vil ikke stille krav om, at flertallet i bestyrelserne skal være udefra, og det kan sagtens være ejerne, det vil

sige kommunerne, som sidder for bordenden. Det er også mit indtryk, at store dele af branchen ser positivt på det. Og vi er i god dialog med KL om at finde en løsning på det spørgsmål.

Er der dokumentation for, at de ikke er kompetente nok i bestyrelserne i dag?

Nej, men i enhver offentlig eller privat virksomhed er det fornuftigt i ny og næ at kigge på, om man har de rigtige kompetencer. Kommunalbestyrelserne har mange, gode kompetencer; det er ingen kritik af dem - det er for at sikre, at selskaberne er så godt rustet som muligt, for der forvaltes store samfundsmæssige værdier i de her selskaber.

Der har i medierne været tale om, at rapporten har været holdt hemmelig for offentligheden?

Det er noget værre sludder. Den rapport - ligesom alle mulige andre rapporter, vi laver - er en del af en arbejdsproces frem til, at man forelægger det endelige resultat. Det er en kæmpe mosaik af forskellige papirer, der indgår, når man skal lave en samlet strategi, og den er McKinsey-rapporten en del af.

Du har i foråret holdt dialogmøder med forsyningsbranchen ved dialogmøderne ikke kunnet få hele rapporten at se?

Jeg har været så åben, som jeg overhovedet kunne være. Men rapporten er et arbejdsredskab, og vi har også brug for at gøre os vores egne overvejelser, inden vi præsenterer så omfattende en strategi. Jeg kunne have valgt at sige: I får ingenting. I stedet har jeg givet dem de områder, der var vigtige, så vi kunne diskutere dem i fællesskab.

Men lige præcis det med at være åben - hvorfor har branchen ved dialogmøderne ikke kunnet få hele rapporten at se?

Jeg har været så åben, som jeg overhovedet kunne være. Men rapporten er et arbejdsredskab, og vi har også brug for at gøre os vores egne overvejelser, inden vi præsenterer så omfattende en strategi. Jeg kunne have valgt at sige: I får ingenting. I stedet har jeg givet dem de områder, der var vigtige, så vi kunne diskutere dem i fællesskab.

Bag om sagen

I forrige uge offentliggjorde Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet en ventet rapport fra konsulentvirksomhederne McKinsey & Company og Struensee & Co., som peger på, at der kan hentes 7,1 milliarder kroner i besparelser i den samlede forsyningssektor hvert år fra 2025. Vækstpakken fra 2014 pålægger allerede sektoren at spare 3,3 milliarder kroner om året fra 2020, og ministeren er ikke i tvivl om, at de resterende tre-fire milliarder også kan nås.

Både forløbet omkring offentliggørelsen og indholdet af rapporten har været stærkt kritiseret af forsyningssektoren. Kritikken fra Dansk Energi, Dansk Fjernvarme og Danva går på McKinseys metoder og faglighed, og at rapportens effektiviseringspotentiale er overvurderet. Derudover har der været kritik af, at sektoren under dialogmøder med ministeren i foråret ikke har haft mulighed for at se hele rapporten.

McKinsey-rapporten indgår i en mosaik af input, som den samlede forsyningsstrategi for el, gas, fjernvarme, affald, drikke- og spildevand bygger på, og som regeringen præsenterer i løbet af efteråret.

Mens alle andre private sektorer har haft stigninger i produktiviteten, har forsyningssektoren ifølge Finansministeriet haft et produktivitetsfald. Det skal der laves om på. Derfor præsenterer regeringen med energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt (V) i spidsen i løbet af efteråret en strategi for, hvordan den samlede forsyningssektor bliver mere effektiv.

Foto: Joachim Adrian / Polfoto

Arvtagerne

En række borgmestre og spidskandidater stopper ved næste års kommunalvalg. I artikelserien 'Arvtagerne' sætter vi fokus på de nye borgmestercandidater, og hvordan de vil forme det lokalpolitiske landkort efter KV17.

Hun skal genvinde tilliden og borgmesterposten

Et spektakulært kup kostede Socialdemokraterne borgmesterposten i Nyborg ved det seneste valg. Nu skal **Vibeke Ejlersen** forsøge at tage revanche som partiets spidskandidat, men politikerlede kan blive en udfordring i valgkampen.

nyborgmester

Af Anders Kjølner
anders@kommunen.dk

- Det kan godt være, at det er flere år siden nu, men det gør stadig ondt at tænke på, for hvordan skal borgerne have tiltro til os, når sådan noget sker?

Vibeke Ejlersen husker alt for godt, hvordan Socialdemokraterne var snublende tæt på at kunne hænge borgmesterkæden om halsen på Erik Christensen i 2013, inden de blev kuppet indefra. Jan

Reimer Christiansen var valgt på Socialdemokraternes liste, men få dage efter valgnatten hoppede han over til Venstre, hvilket tippede mandatbalancen til fordel for blå blok.

Ved valget i november 2017 er det Vibeke Ejlersen, der går til valg som Socialdemokraternes spidskandidat, og selvom hun ikke frygter et lignende scenarie, kan Christiansens partiskifte alligevel komme til at spille en rolle i den forestående valgkamp.

- Det rammer også mig på min hæderlighed og min

integritet, og det er det værste, der kan ske. Jeg kan gå på gaden og fortælle folk nok så mange gange, at de kan stole på mig, men de kan jo med rette være skeptiske efter valget i 2013, siger hun med henvisning til de skuffede vælgere, der havde stemt på Jan Reimer Christiansen.

Den 58-årige spidskandidat har siddet i byrådet siden 2006, men hun bider mærke i, at der de seneste år er opstået en stigende mistillid til politikerne, der særlig bobler op til overfladen i form af kritiske kommentarer og beskyldninger på internettet.

En sundhedspolitisk vision

For at genvinde borgernes tillid vil Vibeke Ejlersen komme mere ud blandt borgerne, så de føler, at deres stemme bliver hørt. Og så vil hun blæse til kamp for folkesundheden i kommunen, som hun mener bør være én af de vigtigste prioriteringer for Nyborg i de kommende år.

- I Nyborg har vi nogle næsten overvældende pro-

”Det rammer også mig på min hæderlighed og min integritet, og det er det værste, der kan ske. Jeg kan gå på gaden og fortælle folk nok så mange gange, at de kan stole på mig, men de kan jo med rette være skeptiske efter det, der skete ved valget i 2013.”

blemer med, at vores borgere er for usunde. 39 procent har mindst én kronisk sygdom, og godt 14 procent har et dårligt fysisk helbred. Vi har mange rygere og overvægtige - også blandt skolebørn - fortæller Ejlersen.

Det sundhedspolitiske slag kommer allerede til at stå ved de aktuelle budgetforhandlinger, hvor spidskandidaten vil presse på for, at der frem-

over kan blive afsat flere ressourcer til at forebygge sygdomme i stedet for at behandle dem, når skaden er sket. Svær overvægt og sorte rygerlunger er nemlig ikke kun et problem for individet; det er også med til at holde mange borgere fanget på konstant hjælp, og det koster kommunkassen dyrt, siger hun.

Vil råbe Christiansborg op

Med tre perioder i byrådet kender Vibeke Ejlersen både til de muligheder og de begrænsninger, som kommunerne må forholde sig til, når Christiansborg tegner de store linjer for resten af landet. Dialogen med regeringen og Folketinget er for det meste god, pointerer hun, men det kan være nødvendigt at tale med store ord for at blive hørt som lille kommune. Vibeke Ejlersen så for eksempel gerne, at partifællerne i København havde større forståelse for, at de høje udgifter til transport over Storebæltsbroen afholder virksomheder fra at flytte til Nyborg.

Og så er der det værdipoliti-

Blå bog

Vibeke Ejlersen

► Kan blive den første kvindelige borgmester i Nyborg Kommune.

► 1. viceborgmester

► Medlem af byrådet Økonomiudvalget, Erhvervs- og Udviklingsudvalget, Beskæftigelsesudvalget

► Formand for Nyborg Kommunes Ligestillingsudvalg

► Udviklingskonsulent i Fagforbundet 3F

Vibeke Ejlersen kan blive den første kvindelige borgmester i Nyborg. Hun blev valgt som spidskandidat foran 30-årige Jesper Nielsen ved en urafstemning blandt Socialdemokraternes medlemmer.

Foto: Privat

”Der var en helt vild frygt, da vi skulle have asylcentret. Siden har vi også haft et stort møde, hvor flere spurgte til, om kriminaliteten var steget, efter at flygtningene var kommet til. Men faktisk var den faldet procentuelt, fordi der nu var kommet flere beboere til kommunen.”

ske: Vibeke Ejlersen var én af de fynske socialdemokrater, der i januar kritiserede Mette Frederiksen for at ville føre en for stram udlændingepolitik. Spidskandidaten, der privat har været netværksfamilie for to syriske mænd, forstår godt bekymringen for, om de mange nye flygtninge vil udfordre sammenhængskraften. Selv har hun dog ikke oplevet nogen problemer

med det store nye asylcenter, der åbnede i Nyborg sidste december.

- Der var en helt vild frygt, da vi skulle have asylcentret. Siden har vi også haft et stort møde, hvor flere spurgte politiet, om kriminaliteten var steget, efter at flygtningene er kommet til. Men faktisk er den faldet procentuelt, fordi der nu var kommet flere beboere til kommunen, siger Ejlersen.

I hele processen med det nye asylcenter glæder Ejlersen sig først og fremmest over, at det var et enigt byråd, der gik sammen om at ville løfte den udfordrende opgave med at modtage de 500 flygtninge. Ifølge hende viser det nemlig, at de fleste politikere stadigvæk er optaget af at gøre deres bedste for borgerne, og så kan hun alligevel se de kritiske vælgere i øjnene op til det svære valg i 2017.

•

En byrådsdebat i Odense om en praktikant, der ikke ville give hånd til kvinder, blev timelang - men førte ikke til generelle personalepolitiske retningslinjer.

• hilseform

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Det længste debatpunkt på denne uges byrådsmøde i Odense blev en sag, der har fyldt meget i de lokale medier: En mandlig muslimsk praktikant i SFO'en på Tarup Skole, der af hensyn til sin tro ikke ville hilse på kvinder med et håndtryk, men i stedet bruger hilseformen hånden på hjertet.

Et samlet byråd blev ifølge byrådsreferatet enigt om denne formulering: “Håndtryk er en naturlig og indarbejdet hilseform, som også er en naturlig hilseform på vores arbejdspladser. Byrådet ønsker ikke at fastsætte generelle personalepolitiske ret-

ningslinjer om håndtryk. Eventuelle klager håndteres individuelt og konkret i ledelsesstrengen i overensstemmelse med lovgivningen og god forvaltningsskik.”

Alex Ahrendtsen (DF) fik efter avisomtale håndtryksagen i økonomiudvalget, og børn- og ungerådmand Susanne Crawley Larsen (R) skaffede et juridisk notat - til en pris af 50.000 kroner - der gav overblik over reglerne. Man fandt ifølge Fyens Stiftstidende ud af, at ja, det må man som kommune godt kræve.

Individuel håndtering

Ifølge avisen havde Ahrendtsen blandt andet sagt: “Vi vil bare gerne have, at rådmanden og borgmesteren tager knoglen og siger til skolelederen, at sådan en kan du ikke have ansat.” Han havde fået opbakning fra V og K, men byrådet kunne åbenbart samles om formuleringen ovenfor.

Det fremgår også af byråds-

“Hvis ikke man vil give hånd, så burde man slet ikke søge arbejde i Odense Kommune. Det er så grundlæggende en hilsen og rammedannende for de værdier, vi har i Danmark. Det her signal kan ikke misforstås.”

Jane Jegind (V), rådmand for By- og Kulturforvaltningen

referatet, at “det vigtige er, at medarbejderne som repræsentant for Odense Kommune i deres møde med borgerne fremstår neutrale og professionelle og møder borgerne lige - med respekt og værdighed, når der skal indledes en relation eller et samarbejde. Man vil derfor forankre denne forpligtelse i kommu-

nens personalepolitik. Sager og eventuelle klager vil blive håndteret individuelt og konkret i ledelsesstrengen i overensstemmelse med god forvaltningsskik.”

Ifølge TV2 Fyn siger Peter Rahbæk Juel (S): “Jeg har fuld tillid til, at de nærmeste ledere sørger for, at medarbejderne giver håndtryk. Det gør de fleste allerede.”, og Jane Jegind (V), rådmand for By- og Kulturforvaltningen: “Hvis ikke man vil give hånd, så burde man slet ikke søge arbejde i Odense Kommune. Det er så grundlæggende en hilsen og rammedannende for de værdier, vi har i Danmark. Det her signal kan ikke misforstås.”

Viceborgmester Brian Dybro (SF) tweetede onsdag aften: “Som ansat i Odense Kommune giver man hånd til både mænd og kvinder. Man kan ikke af religiøse grunde fravælge håndtryk til kvinder #dkpol.”

•

I Odense fik de på sidste byrådsmøde diskuteret håndtryk – og ikke-håndtryk i særdeleshed.

Foto: Janus Engel / Polfoto

Holstebro rejser iskold penis

En kæmpe penis rejser sig den 9. september over Holstebros bymidte som optakt til den landsdækkende kampagne “Kun med kondom”.

• oplysning

Det 2½ meter lange lem er udformet i, hvad kommunen i en pressemeddelelse kalder “stift vand” (H2O udsat for

kulde - red.) og forventes at bidrage til Holstebros gadebillede - der i forvejen svulmer af kunst - i op til 96 timer.

Indfrosset i isskulpturen er gavekort til et årsforbrug af kondomer, og den lokale handelsstandsforening følger også trop med gavekort til byens butikker.

Sex & Samfund forærer i alt fire ispenisser til fire byer - og at Holstebro er én af dem, er

ikke tilfældigt, mener Lone Kjær Hein, der er sundhedsplejerske og projektleder.

Det er nemlig ikke første gang, at kunst og seksualvejledning går hånd i hånd i kulturbym Holstebro. Holstebro Kunstmuseums kunstformidler har tidligere guidet skoleelever rundt i gader og stræder for at sætte fokus på kroppe og seksualitet gennem byens skulpturer og

kunstværker.

Initiativet er nu en officiel del af kommunens læseplan for seksualundervisning i skolerne. Den kommunale læseplan var oprindelig den første i Danmark og afspejler en særlig Holstebro-model, som siden er udbredt til andre kommuner.

/bh

"Smid jeres affald et andet sted"

Slesvig-Holsten pønser på at placere et atomdeponi i Harrislee lige på den anden side af grænsen, men står det til borgmester i Aabenraa, Thomas Andresen (V), bliver den plan ikke til noget.

◉ atomkraft

Af Daniel Christensen
daniel@kommunen.dk

På halvøen Risø ved Roskilde Fjord har der til Roskilde Kommunes store fortrydelse i mere end 15 år stået 5300 tønder atomaffald og ventet på, at Uddannelses- og Forskningsministeriet beslutter, hvordan affaldet så gnidningsfrit som muligt skal fordeles i det danske land.

Skive, Kerteminde, Lolland, Struer og Bornholm blev i 2011 udpeget som mulige

destinationer, men det har hverken huet borgerne eller borgmestrene i de pågældende kommuner, som derfor i første omgang er sluppet. I hvert fald indtil der efter planen skal træffes en politisk beslutning i løbet af 2017.

Knap 200 kilometer sydvest for Roskilde nyder borgmesteren i Aabenraa Kommune, Thomas Andresen (V), ikke samme privilegier som sine kolleger i eksempelvis Struer og Kerteminde. Aabenraa risikerer nemlig at få et atomdeponi i baghaven, da Sles-

vig-Holstens energi- og miljøministerium undersøger mulighederne for at placere en bunke byggeaffald fra to nedrevne atomkraftværker på en losseplads i den flensborgske forstad Harrislee, som ligger syd for grænsen et stenkast fra Padborg. Og da deponiet ikke skal ligge på dansk jord, har Thomas Andresen i sagens natur sværere ved at gøre indsigelser. Men det får ham ikke til at sidde med hænderne i skødet.

Atomkraft? Nej tak

For det, der svarer til byrådet i Harrislee, besluttede i midten af juli at protestere imod, at der deponeres nogen form for atomaffald i byen. Og den protest vil Thomas Andresen og Aabenraa Kommune støtte i en skriftlig erklæring, oplyser borgmesteren.

- Jeg har fuld forståelse for, at min tyske nabokommune ikke ser sig i stand til at tage dette ansvar på sig. Jeg er overbevist om, at mange af borgerne i Aabenraa Kommu-

ne deler deres tyske naboers frygt for den mulige indflydelse på miljø, livskvalitet og vigtige faktorer som regionalt image og turisme, siger han.

Erklæringen adresseres til ministeren for energiomstilling, landbrug, miljø og landområder i Slesvig-Holsten, Dr. Robert Habeck fra partiet Die Grünen - De Grønne. I skrivelsen vil borgmesteren takke den tyske minister for at inddrage Aabenraas borgere ved at invitere til et informationsmøde i Harrislee i juni, hvor Thomas Andresen deltog.

Men han vil samtidig understrege, at netop fordi Danmark for årtier siden besluttede ikke at opføre atomkraftværker, er det ekstra vanskeligt at forstå forslaget om at deponere byggeaffald fra nedrevne atomkraftværker så tæt på den danske grænse.

Ikke bestrålet affald

Det er ikke decideret bestrålet affald, som kan ende med

"Hvis det er rent byggeaffald, hvorfor er det så overhovedet blevet en diskussion? Man bliver jo skeptisk. Og jeg kan godt forstå, at de mennesker i Sønderjylland bliver skeptiske over, om de er blevet ordentligt informeret om, hvad det er for noget affald."

Tarjei Haaland, Greenpeace

at blive deponeret i det nordtyske. Som en del af den tyske energipolitik skal en række atomkraftværker nedlægges - deriblandt en lille håndfuld alene i Slesvig-Holsten. For Harrislee drejer det sig ifølge energi- og miljøministeriet konkret om annekser og p-plads-materiale fra

to af Slesvig-Holstens atomkraftværker, Krümmel og Brunsbüttel. I alt skal der deponeres 35.000 ton i løbet af de kommende tyve år.

Ved informationsmødet i juni, hvor Robert Habeck tegnede og fortalte, noterede Thomas Andresen sig, at resterne fra de nedrevne kraftværker sorteres i tre bunker:

- 96 procent rent byggeaffald, som man vil genanvende som opbygning til blandt andet veje og andre steder, hvor man normalt bruger nedknust beton, forklarer Thomas Andresen til *Kommunen* og fortsætter:

- Så er der to procent, som er forurenset. Det kan eksempelvis være isolering eller gipsplader, som er malet med blymaling eller asbestholdig maling. Med andre ord er det altså materialer, som også normalt deponeres i Danmark.

- Og så er der to procent, som er bestrålet - og som altså er regulært atomaffald. Og

I 2022 skal alle tyske atomkraftværker være taget af nettet. I dag leveres omkring 15 procent af al tysk energi fra landets otte tilbageværende atomkraftværker.

Foto: Peter Klint / Polfoto

”Jeg er overbevist om, at mange af borgerne i Aabenraa Kommune deler deres tyske naboers frygt for den mulige indflydelse på miljø, livskvalitet og vigtige faktorer som regionalt image og turisme.”

Thomas Andresen (V)

de to procent kommer vi overhovedet ikke i berøring med. Det affald, der muligvis skal flyttes til Harrislee, er de to procent, som i princippet er byggeaffald, som vi i Danmark også deponerer.

Greenpeace er skeptisk

Selvom det altså kan lyde relativt ufarligt, har flere beboere på begge sider af grænsen i både danske og tyske medier udtrykt bekymring over, om affaldet nu også

er så harmløst, som energi- og miljøminister Habeck påstår. Og også hos Greenpeace får sagen alarmklokkerne til at ringe. Organisationens skandinaviske energi- og klimaekspert, Tarjei Haaland, der var medstifter af Organisationen til Oplysning om Atomkraft, forstår ikke, hvorfor affaldet ikke kan ligge på en hvilken som helst anden losseplads i den nordtyske delstat, når det efter sigende drejer sig om helt almindeligt byggeaffald, som ikke er bestrålet.

- Hvis det er rent byggeaffald, hvorfor er det så overhovedet blevet en diskussion? Man bliver jo skeptisk. Og jeg kan godt forstå, at de mennesker i Sønderjylland bliver skeptiske over, om de er blevet ordentligt informeret om, hvad det er for noget affald, siger han til *Kommunen*.

Samtidig undrer han sig over de omstændigheder, der gik forud for førortalt informationsmøde, hvor Thomas Andresen deltog. For i første

omgang blev hverken den sønderjyske borgmester eller en eneste af hans kommunale medarbejdere informeret om de slesvig-holstenske planer. Faktisk var det først, da Flensborg Avis bad borgmesteren om en kommentar, at han fandt ud af, hvad der var under opsejling.

En provokation

Tarjei Haaland kalder det 'en provokation' og drager på grund af det lave informationsniveau en parallel til delstaten Niedersachsen i 60'erne og 70'erne, hvor det tyske forskningsministerium under påskud af at benytte saltminen Asse II som deponi til lav- og mellemradioaktivt affald i stedet fyldte den op med højradoaktivt affald. Da miljøministeriet i 2010 overtog kontrollen med minen, viste det sig, at der var blevet deponeret 13 gange mere radioaktivt affald, end der var registreret. Og nu i 2016 pumper der daglig 12.000 liter grundvand ud af minen for at forhindre, at den oversvømmes, så grundvandet i hele området bliver forurenat.

I en mail til *Kommunen* afviser Slesvig-Holstens energi- og miljøministerium kritikken fra Greenpeace. Talsmanden for ministeriet, Sönke Wendland, understreger, at der ikke vil blive deponeret nogen form for radioaktivt affald i Harrislee. Han tilføjer, at man derfor ikke kan sammenligne med hændelserne i Niedersachsen, da det dengang rent faktisk drejede sig om bestrålet radioaktivt affald.

Sönke Wendland giver heller ikke meget for Tarjei Haalands andre anklager. Han forholder sig til, at både Thomas Andresen og de sønderjyske borgere blev informeret så tidligt i processen, at der var rigeligt med tid til at forberede spørgsmål til og deltage i informationsmødet i juni.

Og årsagen til, at affaldet ikke bare kan deponeres på en hvilken som helst anden losseplads i Slesvig-Holsten, er ifølge ministeriet ganske enkelt den, at der i hele delstaten kun er syv lossepladser, der har kapacitet til at tage imod den mængde byggeaffald på én gang - og her er lossepladsen i Harrislee altså en af dem.

Alle antenner er ude

Thomas Andresen har i pressen kritiseret Slesvig-Holsten for ikke at have kontaktet ham fra begyndelsen, men er ellers tilfreds med udbyttet af informationsmødet i juni. Under alle omstændigheder mener han, at det er nødvendigt at signalere overfor det slesvig-holstenske ministerium, at det må finde et andet sted at dumpe affaldet.

- Man kan sige, at det er forholdsvis ufarligt, men det er klart, at fra det øjeblik, man snakker om sådan noget, så er alle antenner ude. Overordnet set synes jeg, at det er en vigtig markering. Vi har jo i Danmark besluttet, at vi

Radioaktivt eller ej

► **Der findes radioaktivitet** overalt i miljøet og menneskets omgivelser. Det kan være af naturlige årsager, og det kan skyldes menneskelige aktiviteter såsom atomprøvesprængninger gennemført i den midterste del af det 20. århundrede. Ud fra et rent videnskabeligt perspektiv er der radioaktivitet overalt.

► **Radioaktivitet måles i enheden mikro-Sievert**. Årlig udsættes tyske borgere for en dosis på cirka 2400 mikro-Sievert. Ifølge tysk lov, som er baseret på EU's lovgivning på området, kan

et materiale kategoriseres som 'ikke radioaktivt', hvis det udsætter offentligheden for under 10 mikro-Sievert om året.

► **Det byggeaffald, som** muligvis skal deponeres i Harrislee, ligger ifølge ministeriets målinger under grænsen på de 10 mikro-Sievert. Videnskabeligt indeholder materialet altså stadig målbar radioaktivitet, men på et niveau, som er så lavt, at det ikke påvirker mennesker i væsentlig grad.

Kilde: Ministeriet for Energiomstilling, Landbrug, Miljø og Landområder i Slesvig-Holsten

ikke vil have atomkraftværker. Og her kommer det lige pludselig meget tæt på, siger han.

I øjeblikket opbevares alt byggeaffald - højradoaktivt, lavradioaktivt og ikke radioaktivt - fra atomkraftværkerne midlertidigt på andre atomkraftværker. Det er endnu ikke endegyldigt besluttet, om byggeaffaldet skal deponeres i Harrislee. Ved informationsmødet i juni vil le miljøminister Habeck ikke udelukke muligheden for, at enkelte af de syv egnede lossepladser kan ende med at slippe. Samtidig understre-

gede han, at ministeriet vil lytte og tage eventuelle indsigelser med i betragtning.

Men ministeren har tilsyneladende lovet mere, end han har haft mandat til.

Overfor *Kommunen* udtrykker talsmand Sönke Wendland ærgrelse over, at det tyske samfunds kritiske tilgang til atomkraft i almindelighed gør det til så stor en udfordring i hele Tyskland at fordele almindeligt og ufarligt byggeaffald fra atomkraftværker.

Og direkte adspurgt, om indsigelserne fra Aabenraa og Harrislee vil have indflydelse

på den endelige afgørelse, svarer han, at ministeriet på trods af eventuelle indsigelser som en sidste udvej vil tvinge de byer, der har lossepladser, som vurderes som egnede, til at tage imod byggeaffaldet fra kraftværkerne. Sönke Wendland ønsker ikke at give et bud på, hvornår ministeriet træffer en endelig beslutning. I Aabenraa håber borgmester Thomas Andresen, at det vil ske 'relativt hurtigt' inden for de næste seks måneder. ●

Direktør

Du kan omsætte beslutninger til handling, skabe sammenhængskraft, udfordre os og motivere ildsjæle. Du har bred erfaring som topleder i politisk ledede organisationer og befinder dig godt i samspillet mellem politik og administration.

Læs mere om stillingen på www.silkeborg.dk, hvor du også kan uploade ansøgning og cv.

Ansøgningsfrist 18. september 2016.

Vi får det til at ske! Silkeborg Kommune vokser – vi får flere arbejdspladser, og mange vælger at flytte hertil. Vi er 90.000 indbyggere, og målet er at blive 100.000 i 2025. Silkeborgmotorvejen skaber et vækstpotentiale, som vi lige nu investerer kraftigt i med den største byudvikling i kommunens historie.

Silkeborg
Kommune

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Magnus Heunicke** (S)

REGERINGENS STOP-AND-GO-POLITIK ER DYR

Kommunerne står for varetagelsen af nogle af de vigtigste områder i vores velfærd. Det gælder daginstitutionerne, hvor børnene skal lege, lære og udvikle sig i trygge rammer. Det gælder folkeskolen, som skal udfordre og dygtiggøre eleverne. Og det gælder ikke mindst ældreplejen, der skal sikre ældre med behov for hjælp omsorg og værdighed.

Vi ved, at den økonomiske krise har været hård ved kommunerne og gjort budgetterne stramme. Heldigvis fik vi styret os sikkert gennem krisen. Endda med udsigt til et økonomisk råderum de kommende år, der kunne bruges på et tiltrængt løft af velfærden. Trods et folketingsflertal på 126 mandater, der gik til valg på at styrke velfærden, blev vi alligevel præsenteret for det modsatte.

Først ville Venstre i valgkampen indføre nulvækst i velfærden. Det var åbenbart ikke nok. For da Venstre kom i regering, var meldingen pludselig, at nu skulle der skæres 1 procent af de kommunale budgetter de næste mange år. Omprioriteringsbidraget blev derfor vedtaget og indregnet i de kommunale udgiftslofter. Efter mange sværds slag og hårdt pres fra særlig kommunerne og KL udgår omprioriteringsbidraget dog af de kommunale udgiftslofter fra 2018.

Begrundelsen var dog noget vag. ”Det blev jo et hadeobjekt udover alle grænser”, lød det fra finansministeren. Ingen politisk imødekommelse til kommunerne. Vi hørte ingen indrømmelse om, at omprioriteringsbidraget ville betyde nedskæringer på velfærden - særlig i en tid, hvor kommunerne samtidig skal løse opgaven med boligplacering og integration af de mange flygtninge, der er kommet til landet siden sidste sommer. Man havde på fornemmelsen, at finansministeren fortsat så kommunernes indvendinger som ”jammer”, der nu havde mindsket råderummet til senere skattelettelser.

Et er, at vi er politisk uenige om, hvor meget vi skal bruge på velfærden og den offentlige sektor. Det er fair nok. Fordeling af goderne er jo trods alt politik i sin grundsubstans. Noget helt andet er de kompetencer, man giver kommunalpolitikkerne til at styre kommunerne med. Her har det været yderst vanskeligt, hvis ikke umuligt for jer i kommunerne, at styre effektivt med den zig-zagkurs, som regeringen har lagt for dagen. Med omprioriteringsbidraget indregnet i udgiftslofterne skulle kommunerne først planlægge nedskæringer og fyringer. Senere på året kunne kommunerne så være heldige at få nogle af deres penge retur igen med mulighed for nyansættelser. Denne stop-and-go-politik virker dyr og kortsigtet. Uden overblik over den samlede økonomi bliver det svært at planlægge og budgettere optimalt og dermed få mest muligt for skattekrone.

At der er afsat penge til kommunerne i forbindelse med finanslovene er ikke nyt. Vi gjorde det selv med vores ældre milliard og børnepakkerne. Men modellen med, at kommunerne selv skal finansiere det gennem et besparelseskrav, er ny.

Kerneopgaverne i velfærden, som særlig kommunerne varetager, er vigtige for vores samfundsmodel, der bygger på, at vi i fællesskab sikrer tryghed og muligheder for alle. Den model skal vi styrke - ikke nedprioritere og bureaukratisere ved kortsigtet stop-and-go-politik. ●

“Vi hørte ingen indrømmelse om, at omprioriteringsbidraget ville betyde nedskæringer på velfærden - særlig i en tid, hvor kommunerne samtidig skal løse opgaven med boligplacering og integration af de mange flygtninge, der er kommet til landet siden sidste sommer.”

Ninna Thomsen, sundhedsborgmester i København, har valgt ikke at stille op til næste valg, og SF København har i stedet peget på BR-medlem Sisse Welling. Foto: Mik Eskestad / Polfoto

”I landets største kommune var det forholdsvis få partimedlemmer, der kunne placere deres favorit i en position, der meget vel endnu en gang kan give en borgmesterpost i en af landets sikre røde bastioner.”

Baglandsforskelle og en vejviser for tidligt ude

Følg de seneste udviklinger op til KV17: fra København, Gribskov, Hjørring, Holstebro, Vejle, Sønderborg - og Vordingborg, hvor borgmester Knud Larsen (V) fik sig en overraskelse.

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

I weekenden valgte SF **København** afløseren for sundhedsborgmester Ninna Thomsen, der ikke vil fortsætte efter valget. Øverst på Liste F kommer nu BR-medlem Sisse Welling til at stå foran regionsrådsmedlem Jens Mandrup og BR-medlem Klaus Mygind efter en intern afstemning.

Formanden for SF **København**, Jonas Niemann, oplyser til dknyt, at stemmetallet fordelt sig med '27 til Sisse, 8 til Jens og 7 til Klaus, og Sisse er dermed valgt i første runde'. Altså deltog 42 københavnske SF'ere i udpegningen.

Sat i forhold til de 27.547 stemmer, partiet fik i alt ved KV13, svarer det til en god halv promille. Vender man så blikket mod **Hjørring**, hvor Venstre skulle vælge spids, dukkede der hele 342 partimedlemmer op. Et fremmøde, mange partiforeninger i både land- og bykommuner ville sukke efter at opnå. Sat i forhold til Venstres stemmetallet ved KV13, nemlig 9.217,

svarer fremmødet til 3,7 procent.

Denne aldeles uvidenskabelige sammenligning på tværs af riget tager, som det ses, ikke højde for det respektive antal partimedlemmer lokalt, men alligevel er der grund til at dvæle lidt ved tallene. I landets største kommune var det forholdsvis få partimedlemmer, der kunne placere deres favorit i en position, der meget vel endnu en gang kan give en borgmesterpost i en af landets sikre røde bastioner.

I **Hjørring** gik byrådsmedlem Vibeke Haaning af med sejren i kapløbet om at blive V-spids, da 183 stemte for hende og 157 for Henrik Jørgensen, der var spids ved KV13. I maj endte en tilsvarende afstemning helt usædvanligt uafgjort - 92 stemmer mod 92. Men nu er det Haaning, der skal tage kampen op mod den siddende borgmester Arne Boelt, der i foråret blev genvalgt som sit partis spids - uden modkandidater. Boelt har været Hjørring-borgmester siden KV09.

Ved KV09 blev også Jan Ferdinandsen (K) borgmester - dog blot i en enkelt periode. Det var i **Gribskov**, hvor han nu har besluttet sig for ikke at stille op igen, efter han siden KV13 har været menigt medlem af byrådet, mens Kim Valentin (V) kunne begynde

sin første borgmesterperiode. Ferdinandsen fik før ferien orlov på grund af sygdom i familien - og vender ifølge Frederiksborg Amts Avis tilbage 3. oktober kort før vedtagelsen af 2017-budgettet.

I den anden ende af landet forsøger Venstre i **Holstebro** sig nu med sin tredje spids ved de seneste tre valg: Ved KV09 lykkedes det ikke Arne Lægaard at fastholde posten efter én borgmesterperiode, da han tabte til H.C. Østerby (S). Ved KV13 blev tidligere minister Ulla Tørnæs hentet ind, men også hun tabte til Østerby, der fik hele 10.042 personlige stemmer mod 4.616 ved KV09 - og igen er udpeget som spids for S.

Nu satser Venstre på en byrådsvant udfordrer i skikkelse af gruppeformand Jens Kristian Hedegaard, der ikke havde modkandidater til udpegningen.

Partifællen i **Vejle**, borgmester Arne Sigtenbjerggaard, genopstiller slet ikke til byrådet. Han vil være fyldt 70 år, inden næste periode slutter, og efter indeværende periode kunne se tilbage på i alt 13 år som borgmester, først i Jelling, så i Vejle.

Partiet har fået de første to bud på en spids: gruppeformand Jens Ejner Christensen og voksenudvalgsformand Gitte Frederiksen, der begge har siddet i byrådet siden KV09. Den valgte V-spids vil komme op imod S-spids Søren Peschardt, der for første gang stod øverst på Liste A ved KV13.

En anden tidligere borgmester er endnu ikke færdig med kommunalpolitik. Hende finder man i **Sønderborg**: Fælleslistens Aase Nyegaard, der blev borgmester efter KV09 - men ved KV13 erstattet af den nuværende borg-

mester Erik Lauritzen (S). Nyegaard er klar igen som Fællesliste-spids i en af de forholdsvis få kommuner, der har prøvet at have en borgmester udenfor partierne.

Erik Lauritzen er endnu en gang sit partis spids og blev det uden modkandidater. Heller ikke i Venstre var der valg; her var der enighed om spidsen fra KV13, Peter Hansen, om hvem det i den kuriøse ende kan nævnes, at han er søn af A.P. Hansen, som var borgmester i Sønderborg fra 1998 til 2007. Netop han brød traditionen for ubrudt S-styre siden 1970 i den sønderjyske bykommune, der siden blev sammenlagt med flere landkommuner, så måske kan sønnen gentage, hvad hans far gjorde.

Nu vi er i den kulørte ende: I **Vordingborg** har den udbredte Mostrup-vejviser fra Eniro klocket i det og på egen hånd gjort den helt nye, menige byrådspolitiker Bent Maigaard (V) til borgmester - med foto og det hele. Den rigtige borgmester, Knud Larsen (V), stopper ganske vist ved udgangen af denne periode, men at han i den nye vejviser helt blev udraderet fra fortegnelsen, udløste ifølge Sjællandske både panderynker og grin i den sydsjællandske kommune.

Forlaget lapper nu på fejlen med en annonce i de lokale ugeaviser, som læserne selv kan klippe ud og klistre ind i vejviseren, og kommunen får sine udgifter på 7000 kr. til den kreative vejviser godskrevet. I øvrigt er det slet ikke Maigaard, der er ny V-spids. Det er derimod Michael Seiding Larsen, mens Mikael Smed blev S-spids. ●

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Annemette Digmann

Forsker og bestyrelsesforkvinde i *Sager der Samler*

Paul Natorp

Leder af *Sager der Samler* og medlem af Frivilligrådet

Kære kommuner: Lad nu hverdagsaktivisterne komme til

En ny handlekraft og opfindsomhed vokser frem i disse år. Mennesker tager sagen i egen hånd og skaber løsninger dér, hvor de selv oplever noget mangler. De er ildsjæle, iværksættere eller aktivister, de kommer fra alle dele af samfundet - og de tager aktivt del i at forme verden omkring sig.

Det kan føre til nye løsninger på væsentlige velfærdsudfordringer. Men det kræver, at de etablerede samfundsinstitutioner bakker op. Vi har brug for nye alliancer mellem de topstyrede kommunale forvaltninger, erhvervslivet og den handlekraft, der kommer nedefra.

For tre år siden tog Kristina Louise Bliksted initiativ til at skabe foreningen Social Sundhed, der organiserer sundhedsfaglige studerende som brobyggere mellem socialt udsatte og sundhedsvæsenet. Hun er studerende på statskundskab og har i sin egen familie oplevet, hvad der sker, når mennesker ikke får lige vilkår. Derfor er hun stærkt berørt af de statistikker, der viser, at socialt udsatte alt for ofte dør mange år tidligere end gennemsnitsdanskeren. En væsentlig grund er, at sundhedssystemet ikke fungerer optimalt for mennesker, der lider under angst og misbrug eller mangler postadresse og NemID.

Brobyggerne i Social Sundhed bygger bro mellem sårbare borgere og sundhedsvæsenet ved at ledsage, understøtte og motivere kontakten til hospitalet. På kort sigt gør det en forskel for den enkelte. På langt sigt vil de studerende bruge den viden til at være med til at forbedre deres kommende arbejdsplads, når de bliver læger og sygeplejersker om nogle år.

Kristina Louise formulerer det sådan: "Vi kan måske ikke forandre systemet. Men vi kan forandre os selv."

I Aarhus er en hel bydel vokset frem bag den gamle godsbane. Kunstnere og kreative iværksættere har i dialog med kommunen indtaget DSB's gamle værksteder og bygget tegnestuer, værksteder, lydstudier, parker, koncertsteder og meget andet. 72 CVR-numre har adresse i det område, som har fået navnet "Institut for (X)". "X" står for det endnu ikke definerede, som man selv skaber. Institut for (X) er en dynamo for udvikling af kreative iværksætte-

re, og området studeres flittigt som en model for byudvikling i samspil med græsrødderne.

Disse initiativer er eksempler på den handlekraft, der vokser frem overalt i Danmark i disse år.

Mennesker tager sagen i egen hånd og skaber en merværdi, som rækker langt udover deres egeninteresse. Danmark har en stærk tradition for frivillighed. Mange af de initiativer, der spirer frem, bygger på denne tradition og kunne ikke lade sig gøre uden en stor ulønnet indsats. Men alligevel er det noget nyt, vi er vidner til.

Det engagement, der har skabt Social Sundhed og Institut for (X) og mange andre initiativer, handler om mere end det at løse en opgave. Engagementet udspringer af et ønske om at ville være med til at forme og forandre det samfund, vi lever i.

En ny demokratisk kultur

Der er tale om en ny slags aktivisme, som ikke prøver at omstyrte magten eller omgå den, men insisterer på at handle og bidrage med nye løsninger. Vi kunne kalde menneskene bag for hverdagsaktivister, fordi de skaber forandring dér, hvor de har mest indflydelse. I deres egen hverdag der, hvor de lever og bor.

Hverdagsaktivisterne søger samarbejde, ikke konfrontation, og måske er det udtryk for en ny demokratisk kultur i Danmark. Ofte kommer de med visionære bud på, hvordan vi kan skabe udvikling på traditionelle velfærdsområder, hvor vi har haft svært ved at lykkes.

Mange kommuner arbejder i disse år ihærdigt på at komme mere i øjenhøjde med borgerne. Der bliver lavet strategier for medborgerskab, og kommunale medarbejdere bliver skolet i samskabelse og borgerinddragelse. Bag disse indsatser ligger givetvis et ønske om at forny den måde, vi tænker velfærd på.

Det er meget positivt under forudsætning af, at det ikke bliver brugt som et skalkeskjul for nedskæringer.

Men der er brug for et nyt syn på borgernes rolle i udviklingen af vores samfund.

Borgerne skal ikke aktiveres; vi er allerede i gang. Vi er frivillige i de traditionelle foreninger, hvor vi løser et utal af opgaver, der spæn-

"Men vi må også se i øjnene, at der er en voksende afstand mellem den virkelighed, vores politikere og embedsmænd forvalter, og den hverdag, som de fleste danskere oplever."

der vidt - lige fra at være fodboldtrænere til at våge over syge og døende. Men vi er også hverdagsaktivister, som er i gang med at skabe nye løsninger dér, hvor vi har gjort en særlig erfaring eller har oplevet, at noget mangler.

For fire år siden så organisationen Sager der Samler dagens lys. Ideen var at bakke op om mennesker, der oplever et problem og vil engagere sig i at skabe en løsning til gavn for sig selv og andre. Det er noget med at starte i det små i sin egen livssituation. Gøre noget sammen med andre - ikke for andre. Og begynde der, hvor man ikke skal spørge om lov eller bede om penge.

Det er sådan, vi som borgere bliver politiske aktører ikke blot gennem vores meninger, men også gennem vores handlinger. Og det sker på en måde, hvor de initiativer, der kommer ud af det, har både bæredygtighed og legitimitet.

I det større billede arbejder Sager der Samler for at skabe en ny fortælling om, hvordan vi som borgere og civilsamfund kan deltage i at udvikle og forme vores samfund. Og vi arbejder for at få kommuner, erhvervsliv, universiteter og andre etablerede samfundsaktører til at bakke op om mennesker, der tager ansvar.

Vi lever i et land, hvor vi er privilegerede med at have meget velfungerende institutioner. Vores uddannelsesinstitutioner, sundhedsvæsen og demokratiske institutioner er i

verdensklasse. Og selvom vi ofte taler om politikerlede, er tilliden blandt danskere i top sammenlignet med borgere i stort set alle andre lande.

Men vi må også se i øjnene, at der er en voksende afstand mellem den virkelighed, vores politikere og embedsmænd forvalter, og den hverdag, som de fleste danskere oplever.

Vi føler os ofte ikke som en del af det, der foregår. Samfundsudfordringerne bliver mere komplekse, og globaliseringen gør det svært at skabe sammenhæng mellem de store temaer og det, der giver mening lokalt. Men måske forholder det sig i virkeligheden lige modsat?

For at kunne forstå og løse de udfordringer, som er komplekse, og for at kunne skabe sammenhæng og mening er vi nødt til at kunne se os selv som deltagere. Og her tænker vi ikke blot på deltagelse, der handler om at gøre vores pligt og kræve vores ret: betale skat, sætte kryds, når der er valg, overholde loven og møde op til arbejdsdag i børnehaven - og så til gengæld få pension, når vi bliver gamle, og gratis behandling, når vi er syge.

For at kunne skabe sammenhæng og finde mening må vi selv være med til at tage fat. Og helst på en måde, der bidrager til forandring.

Der er masser af handlekraft og opfindsomhed i hverdagen. Mennesker finder løsninger ved at tage sagen i egen hånd og gøre noget. De skaber både sammenhængskraft og fornyelse. Nogle gange endda visionære løsninger på væsentlige problemer.

Vi har brug for det hele. Så spørgsmålet til politikere og embedsmænd i kommuner og andre etablerede samfundsinstitutioner i hele Danmark er: Hvordan har I tænkt jer at bakke op?

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

"Hjort siger: 'Jeg ville have det rigtig godt med at gå til valg på det her.' Men hvorfor gjorde I det så ikke i '15?'"

Morten Østergaard (R), kilde: Twitter

Siden 2006 har svenske børn haft retskrav på et skolemiljø frit for mobning. Børns Vilkår ønsker sig et sted, børn kan tale deres sag, og at skoler, som ikke sætter ind overfor mobning, skal underlægges tilsyn.

Foto: Anders Rye Skjoldjensen / Polfoto

Selvfølgelig skal børn kunne klage over mobning

◉ skolemiljø

Af direktør Rasmus Kjeldahl,
Børns Vilkår

"Det ændrer ikke på, at skolerne har et ansvar for, at børnene trives, mens børnene befinder sig på skolen. Derfor skal børnene også have et sted at gå hen, hvis skolerne ikke tager deres opgave på sig. Præcis som voksne har det, hvis deres arbejdsmiljø ikke er i orden."

I hver eneste skoleklasse i Danmark er der i gennemsnit et til to børn, der bliver mobbet. Mange af dem får ikke hjælp af skolen til at komme mobningen til livs.

Dette uddrag af en samtale på BørneTelefonen hos Børns Vilkår med en 14-årig dreng giver et billede af konsekvenserne:

"De kritiserer min jakke og siger, jeg skal tage den af, for ellers vil de smadre mig. Jeg har ikke gået med jakken siden. Om vinteren har de taget min taske og overdækket den med sne og pisset ned i den. Jeg respekterer dem fuldt ud, men de respekterer ikke mig. I stedet bliver jeg mobbet for ingenting. På Facebook har de spammet min profil med "vi håber du ik' kommer i skole, og at du har begået selvmord dit svin". Når jeg kommer i skole, spørger de, hvorfor jeg ikke er død. Jeg får selvmordstanker. Jeg kan ikke mere."

Drengen og hans forældre havde prøvet alt. De havde haft fat i skolelederen flere gange, klasselæreren og sundhedsplejersken. Intet havde hjulpet. Så hvad gør

barnet i sådan en situation, når han ikke kan klage over skolens håndtering? Bliver ved med at lægge ryg til mobningen? Skifter skole? Ingen af delene er en god idé, og derfor skal barnet have et sted at tale sin sag. Ligesom der skal føres tilsyn med skoler, der ikke sætter ind over for mobningen.

Derfor bakker Børns Vilkår også fuldt og helt op om den aktionsplan mod mobning, som undervisningsminister Ellen Trane Nørby præsenterede ved skoleårets start. I planen er der blandt andet lagt op til, at der oprettes et organ med ekspertise i anti-mobning, som kan rådgive institutioner, børn, unge og forældre - og eventuelt give påbud, hvis kommunalforvaltningen og institutionerne ikke følger op på dårlig trivsel og mobning. Børn, unge og forældre skal have mulighed for at klage til organet, hvis institutionen og kommunalforvaltningen ikke tager de

nødvendige tiltag for at stoppe mobning.

I Sverige har man siden 2006 givet elever retskrav på at kunne være i et skolemiljø fri for diskriminering, forfølgelse og krænkende behandling, det vil sige mobning. Hvis en elev bliver mobbet og skolen ikke griber ind, kan eleven anmelde det til Barn- og elevombudet (BEO), som hører under den statslige Skolinspektionen. I 2014 modtog Skolinspektionen og BEO 3.747 anmeldelser, heraf 2.778 fra elever i grundskolen og 439 fra elever i gymnasieskolen. I 2/3 af tilfældene udtalte BEO kritik af skolen. Det store antal anmeldelser tyder på, at der rent faktisk er problemer på skolerne, der skal følges op på.

Skolelederforeningens formand Claus Hjortdal er kritisk overfor klagemuligheden. Ifølge Hjortdal adresserer anbefalingen ikke problemets kerne og tager ikke højde for, at mobning langtfra

alene er et fænomen i skoletiden, men i høj grad også uden for skolen, på de sociale medier etcetera.

Det er Børns Vilkår enige i. Og selvfølgelig kommer vi kun mobning til livs, hvis skoleledere, lærere, pædagoger, forældre og elever samarbejder om at skabe godt miljø for børnene i og udenfor skolen. Ligesom det sker på rigtig mange skoler rundt omkring i landet.

Men det ændrer ikke på, at skolerne har et ansvar for, at børnene trives, mens børnene befinder sig på skolen. Derfor skal børnene også have et sted at gå hen, hvis skolerne ikke tager deres opgave på sig. Præcis som voksne har det, hvis deres arbejdsmiljø ikke er i orden. For selvom det er børnene, der står med problemet, er det de voksne ansvar at løse det. Og gør de ikke det, skal der selvfølgelig være sanktionsmuligheder.

Et mønstereksempel på skadelig centralisering

◉ skattetryk

Af Kim Ruberg, næstformand i Danmark på Vippen

I disse uger er det mildt sagt svært for de såkaldte udflytningsmodstandere at påstå, at den ekspertise, man har opbygget i Skat i centraliseringens navn, har virket. Derfor glæder vi i Danmark på Vippen os over regeringens plan om at etablere fire nye styrelser under Skat, så ansvaret nu bliver fordelt på flere hænder.

Forslaget er godt og ikke mindst tiltrængt.

Men regeringens ambition om, at kun én af de nye styrelser skal placeres udenfor hovedstaden, er desværre uambitiøs.

Faktum er nemlig, at da SKAT tidligere blev håndteret af kommunerne, fungerede det upåklageligt. Og senere har Skats udflytning til Ring-

købing vist sig at være en stor succes. På trods af forlyden-der om det modsatte er der naturligvis masser af ekspertise på området rundt om i Danmark.

Derfor foreslår vi også - helt i tråd med regeringens egen erklærede målsætning om, at flere statslige arbejdspladser skal placeres ude i landet - at mindst tre af de fire nye styrelser etableres uden for hovedstaden.

Dermed vil regeringen ikke blot styrke SKAT - de vil også være med til at cementere, at de faktisk mener det alvorligt, når talen falder på, at vi skal have et Danmark i balance. I tilfældet Skat handler det ikke om at udflytte statslige arbejdspladser. Det handler om at etablere statslige arbejdspladser i hele Danmark. Og det vil kun være naturligt set i lyset af, at Skat løser opgaver for borgere i hele landet.

Useriøs kritik

◉ berigtigelse

Af Sophie Løhde, sundheds- og ældreminister (V)

'Fem år uden lovændring', hedder det på forsiden af det seneste nummer af 'Kommunen'. Artiklen fortæller om det dilemma, som ansatte i sundhedsvæsenet kan stå i, fordi de ikke har mulighed for at give eksempelvis en dement patient den nødvendige behandling, hvis vedkommende afviser at lade sig behandle.

Artiklen fortæller også, hvordan det har trukket alt for længe ud med at få ændret lovgivningen på området, så sundhedsansatte ikke skal 'vælge mellem svigt eller lovbrud'.

Det er desværre helt korrekt, at det har trukket alt med at finde politiske løsninger på det her område. Men at blæse et stort billede af mig op på forsiden og altså indirekte give mig skylden for flere tidligere sundhedsministres nøl er fuldstændig i strid med kendsgerningerne og ærligt talt unfair.

Jeg har 'kun' været sundhedsminister i godt et år. Til gengæld har jeg i flere år været sundhedsordfører for Venstre, og jeg har fulgt arbejdet med den her sag tæt gennem årene. Blandt andet har jeg været til flere møder i Sundhedsministeriet om emnet, mens først en SF'er og

siden en socialdemokrat har haft ministerposten. Ingen af dem har fulgt opgaven til dørs.

Jeg medgiver, at det er et meget komplekst område, som ikke lader sig fikse i et snuptag. Der er meget væsentlige ting på spil, når man rækker ved menneskers ret til at bestemme over deres eget liv - både etisk og juridisk. Derfor skal det naturligvis bores grundigt ud, hvis man vil ændre på lovgivningen og give ansatte i sundhedsvæsenet og i ældreplejen mulighed for tvungen somatisk behandling af varigt inhabile demente i særlige situationer. Men jeg ville da ønske, at der var sket noget tidligere.

Som nyudnævnt sundhedsminister har jeg derfor fra start lovet at få ændret lovgivningen på det her område. Det løfte vil jeg selvfølgelig holde, og der bliver knoklet på sagen i mit ministerium. Og der vil heller ikke gå lang tid, før jeg kan præsentere ordførerne på området for et udkast til et kommende lovforslag.

Problemstillingen er nemlig alt for alvorlig til, at man som minister bare kan skubbe ansvaret videre til den næste. Og det er også alvorligt nok til, at en avis, der gerne vil tages seriøst, bør behandle det ordentligt. Som minimum må man have styr på fakta og ikke klandre de for- kerte for fortidens synder.

6

Så mange pressemøder skulle der til, for at regeringen kunne fremlægge hele sin omfattende 2025-plan. Pressen har ligeledes haft mulighed for at deltage i en teknisk gennemgang af planen

Aldersmæssige skævvridninger kan løses lokalt. Unge vil rent faktisk gerne deltage, men får alt for sjældent lov til at være med på egne præmisser.

Du har sikkert hørt vendingen 'Danmarks fremtid hviler på de unges skuldre'. Men hvad siger den egentlig om konsekvenserne, når der bliver færre af dem?

En ny demografisk analyse foretaget for Magisterbladet viser, at der i år 2040 vil være 2,5 gange flere stemmeberettigede ældre end unge vælgere i Danmark - i 2040 vil unge kun udgøre 15 procent af befolkningen. Udviklingen bør ikke kun ses som unges eget problem, men som en betydelig demokratisk og samfundsmæssig udfordring.

Man kan hverken kritisere politikerne eller medierne for ikke at sætte unge på dagsordenen. Det er dog en væsentlig detalje, at snakken om unge som regel indgår i sammenhæng med nye nedskæringer eller reformer. At det ikke står i højere politisk kurs at investere i unge, vores fremtid, synes aldeles bekymrende med tanke på den aldersmæssige udvikling.

Hvor blev de unge af?

Selv med nyttemaksimeringsbrillen på skulle man tro, at det var i hele samfundets interesse, at vores unge skuldre bliver gjort så stærke, robuste og ikke mindst brede som muligt, så vi kan videreføre vores samfundsmodel i bare nogenlunde samme form, som vi kender den i dag. Oplæring i demokratiske værdier, aktivt medborgerskab, ja, i borgerpligter om man vil, er afgørende for unges lyst til at se ud over egne interesser og bidrage til staten og den danske samfundsmodel fremadrettet. Forudsætningen for denne oplæring er, at unge bliver taget seriøst og inddraget aktivt i samfundsmæssige spørgsmål og udfordringer.

Vi kan forhåbentlig alle samles om dét at være ung og blive ældre. Derfor bør vores opfordring til en mere afbalanceret inddragelses- og fordelingspolitik ikke kunne sætte splid mellem generationerne. Yngre skal aldrig ses som modsætningen til de ældre. Vi er alle medlemmer af samfundet - og det skal vi naturligvis være på lige fod uanset alder. Derfor må det også betragtes som et anseeligt demokratisk problem, når unge i mindre grad bliver hørt og repræsenteret i politik end vores samfundsfæller med flere år på bagen.

Tidligere på måneden udtalte formanden for Folketinget, Pia Kjaersgaard, i et interview i Berlingske, at hun ikke har noget imod, at aldersgennemsnittet blandt Folketingets medlemmer hæves. Den holdning blev blandt andet begrundet med, at Folketinget burde repræsentere folket bredere. Politikerne på Christiansborg har på nuværende tidspunkt en gennemsnitsalder på 45 år, mens byrådsmedlemmernes er 53 år.

Det er svært at være glødende uenig i ønsket om en bred repræsentation, da det svækker både Folketingets og kommunalstyrets demokratiske legitimitet, hvis det ikke formår at repræsentere sine borgere. Netop derfor er det mildest talt kritisabelt, når Pia Kjaersgaard i sin nuværende rolle som Folketingets formand ikke forholder sig til det demokratiske problem ved den manglende ungerepræsentation.

På nationalt plan har unge som samlet størrelse en fælles interesseorganisation i form af Yngresagen, men desværre kan hverken medlemstal, magt eller midler tilnærmelsesvis

FOTO: POLFOTO

måle sig med de ældres magtfulde pendant, Ældre Sagen, endnu.

Mød unge i øjenhøjde

På Christiansborg og i kommunerne findes der flere folketings- og byrådsmedlemmer, der taler unges sag, hvilket er yderst positivt og det første skridt på vejen til ungeindflydelse. Det er dog ikke tilstrækkeligt at pointere nødvendigheden af at give unge medbestemmelse og ansvar. De gode intentioner skal resultere i handlinger, og konkrete initiativer skal iværksættes.

Flere kommunale tiltag har til formål at opveje det begrænsede nationale fokus på ungepolitik og -deltagelse såsom elevråd og ungdomsråd. Det er dog vigtigt at hæfte sig ved, hvordan disse inddrages, og hvor stor indflydelse disse organer og andre unge i kommunen tildeles, foruden det faktum, at 33 kommuner endnu ikke har et ungdomsråd. Mange initiativer på ungeområdet foregår på kommunens præmisser, hvor kommunen skaber rammerne og opstiller succeskriterierne. For at styrke den demokratiske proces er det af stor betydning, at de unge er med til at udfærdige visioner og skabe rammerne for initia-

ver og indsatser på ungeområdet. Unge er nødvendigvis deres egne bedste eksperter og skal dermed ikke blot fungere som en gratis ressource til at løse dagens udfordringer. Unge skal involveres aktivt i de demokratiske beslutningsprocesser, have medbestemmelse og høres, hvis de skal være rustet til at stå for Danmarks fremtid.

Overalt findes der unge, der ønsker at engagere sig og præge deres egen hverdag - se bare på de unge, der deltager i ungdomsråd. Ved at inddrage kommunens unge borgere sikrer vi, at målgruppen rammes bedst muligt. Følelsen af ejerskab styrkes sammen med følelsen af at blive hørt og resulterer i gåpåmod og lyst til at engagere sig yderligere. Foregår samarbejdet på unges præmisser, kan kommunerne derved imødekomme nogle af de udfordringer, der ligger i at øge unges interesse for det kommunalpolitiske område. Ungeinddragelse behøver nemlig ikke at bygge på dyre, gigantiske proforma-projekter. Det handler snarere om vedvarende indsatser, der skaber grobund, hvilket Netværket af Ungdomsråd (NAU) har arbejdet for siden 1995.

For mange unge kan kommunalpolitik forekomme abstrakt og svær at relatere til, hvorfor den skal konkretiseres og gøres relevant og attraktiv. Eksempelvis har Gentofte Kommune gennemført en ungecamp på rådhuset, hvor unge blev stillet overfor syv udfordringer i ungelivet. Udfordringerne var et resultat af et arbejde med ungeperspektiver, som ti unge og fem lokalpolitikere arbejdede på i fællesskab. Hermed havde de unge selv været med til at udforme det initiativ, der skulle involvere andre unge i skabelsen af politikken.

Med samme ønske har flere ungdomsråd i landets kommuner iværksat initiativer med fokus på ung til ung-formidling. Ved kommunalvalget i 2013 ydede Haderslev Ungdomsråd (HUR) en massiv indsats ved at udvikle en lang række initiativer med henblik på at øge unges stemmeprocent - blandt andet med et debatarrangement, hvor 2.000 unge mødte op. Der kan selvfølgelig ikke direkte sættes lighedstegn mellem HUR's indsats og den øgede stemmeprocent blandt unge i kommunen, men eksemplet taler for, at unge er interesserede i kommunalpolitik, når det præsenteres på en spiselig måde. Når de unge er befolkningsmæssigt underrepræsenteret, er der i det hele taget en stor opgave i at få de eksisterende unge i stemmeboksen.

Målttede lokale initiativer og et øget fokus på ungeinddragelse kan være med til at opveje den aldersmæssige skævvridning. Det vil styrke demokratiet og fremtidens samfund. Er det ikke et mål, vi alle kan samles om? Iværksættes der ikke nye initiativer, kan det få store konsekvenser for det fremtidige borgerengagement og demokratiet.

Vi vil sikre et fortsat stærkt dansk samfund, må vi begynde at investere i de personer, der skal være med til at skabe fremtidens Danmark. Der skal derfor lyde en stærk opfordring til at investere i unge og deres indflydelsesmuligheder - også på kommunalt plan. ●

Af Cecilie Kjær Larsson og Signe Helena Søgaard,
NAU – Netværket af Ungdomsråd, og **Johanne Rao**
Jensen og **Christian Otholm**, Yngresagen

”For mange unge kan kommunalpolitik forekomme abstrakt og svær at relatere til, hvorfor den skal konkretiseres og gøres relevant og attraktiv.”

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatogetnavne@kommunen.dk

”Det kommer ikke til at ske, at regeringen laver en aftale henover midten med Socialdemokraterne, Det kommer ikke til at ske. Der kommer ikke et valg. Der kommer en lettelse i topskatten. Tak for i dag.”

Anders Samuelsen (LA) om regeringens 2025-plan Kilde: Berlingske

10.-15. SEPTEMBER

3F holder kongres i Aalborg

Fagforbundet 3F afholder sin fjerde ordinære kongres. På kongressen vedtages 3F's love og faglige og politiske grundlag. Kongressens 775 delegerede vælger desuden 3F's daglige ledelse og hovedbestyrelse.
Aalborg Kongres & Kultur Center

11. SEPTEMBER

Åbent samråd om kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesministeren og udlændinge-, integrations- og boligministeren i åbent samråd om kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen. Udvalget har blandt andet bedt ministrene redegøre for:

- Om ministrene anerkender, at implementeringen af kontanthjælpsloftet og integrationsydelsen giver længere ventetider ude i kommunerne, og hvilke konsekvenser mener ministrene, det vil føre til;
- samt, om de 4,3 millioner kroner, som kommunerne fik med til at løse opgaven med gennemgangen af de 150.000 sager, er tilstrækkelig.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 9

13. SEPTEMBER

Åbent samråd om kontanthjælp til sygdomsramte

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd om kontanthjælp til sygdomsramte.

Udvalget har blandt andet bedt ministeren om:

- At bekræfte, at han har en aftale med Dansk Folkeparti om, at per 1. oktober 2016 skal ingen sygdomsramt være på kontanthjælp, men på en anden, og varig offentlig ydelse såsom førtidspension, ressourceforløb eller fleksjob;
- At redegøre for, hvad han indtil nu har gjort, og hvad han yderligere vil gøre for at sikre, at ingen sygdomsramt er på

8.-9. SEPTEMBER

Ungdommens Folkemøde

’Nutidens problemer skal løses af fremtidens borgere’. Sådan lyder sloganet og hele tankegangen bag Danmarks første og største demokratifestival for unge, Ungdommens Folkemøde. I løbet af den 8. og 9. september samles over 30.000 unge og 85 organisationer til workshops, debatter, musik, samtaler og meget, meget mere i mere end 65 telte og på to scener. I alt kan deltagerne se frem til over 300 arrangementer i løbet af de to dage.

Ungdommens Folkemøde arrangeres af Ungdomsbureauet, en nonprofitorganisation, som arbejder for at sikre unge aktiv indflydelse i samfundet.

kontanthjælp den 1. oktober 2016, men i stedet overført til anden og varig offentlig forsørgelse eller ydelse såsom førtidspension, fleksjob eller ressourceforløb.

Beskæftigelsesudvalgets samrådsspørgsmål BZ-BØ er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

Værelse 2-080 på Christiansborg klokken 13

14. SEPTEMBER

EU-formanden holder sin årlige State of the Union-tale

EU-Kommissionens formand Jean-Claude Juncker holder sin årlige State of the Union-tale, hvor han gør status over tilstanden i Den Europæiske Union. Formanden forventes blandt andet at komme ind på samarbejdet inden for forsvarspolitikken.

Europa-Parlamentet, Strasbourg

14. SEPTEMBER

Åbent samråd om plejehjem og hoteller

Åbent samråd med sundheds- og ældreministeren om, hvilke ligheder ministeren ser mellem danske plejehjem og hoteller.

Værelse 1-133 på Christiansborg klokken 13

17. SEPTEMBER

De Radikales landsmøde

De Radikale holder landsmøde, hvor de blandt andet vedtager resolutioner og vælger landsformænd og politisk leder.

Hotel Nyborg Strand klokken 10

17.-18. SEPTEMBER

Dansk Folkepartis landsmøde

Dansk Folkeparti holder landsmøde i Herning.

DGI-huset, Herning

17.-21. SEPTEMBER

Kongres i Dansk Metal

Fagforbundet Dansk Metal afholder sin 56. kongres efterfulgt af Metal A-kasses delegeretmøde den 21. september.

Radisson Blu Scandinavia, Aarhus

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Leder til Jobcenter, Solrød Kommune

Trives du med at implementere reformer, og er det at få følgeskab og tage ansvar naturligt for dig? Så har vi jobbet til dig kun ½ times kørsel syd for Københavns centrum.

Ansøgningsfrist: 21/09/2016

Afdelingsleder til ny enhed, Rudersdal Kommune

Rudersdal Bibliotekerne er i fuld gang med at udvikle det moderne bibliotek og dermed synliggøre bibliotekets betydning lokalt og nationalt.

Ansøgningsfrist: 15/09/2016

Sekretariatschef til Velfærdsforvaltning, Norddjurs Kommune

Stillingen er oplagt for ledere eller ledelsestalenter, som er på vej i karriereløbet eller som ønsker et springbræt i en organisation, hvor der gives plads til udvikling.

Ansøgningsfrist: 12/09/2016

Personalekonsulent til Løn & Personale, Guldborgsund Kommune

Vil du være med i fremtidens Løn & Personale, og har du lyst til at være en del af et engageret og aktivt team med 14 dygtige medarbejdere i en afdeling, der er i en rivende udvikling?

Ansøgningsfrist: 07/09/2016

Teamleder til Kultur og Sekretariat, Syddjurs Kommune

Brænder du for udvikling, ledelse og kultur? Kan du kommunikere, holde mange bolde i luften, og har du blik for at se muligheder? Vil du stå i spidsen for 10 medarbejdere?

Ansøgningsfrist: 07/09/2016

Biblioteksleder, Syddjurs Kommune

Brænder du for udvikling, ledelse og kultur? Kan du udvikle bibliotekets rolle som kulturlokomotiv? Vil du stå i spidsen for 22 medarbejdere, 4 biblioteker og 1 bogbus med et budget på cirka 14 millioner kroner?

Ansøgningsfrist: 07/09/2016

Ny kommunaldirektør, Ringkøbing-Skjern Kommune

Vi har et højt ambitionsniveau og tror på, at ting kan lyses. Vi ser mulighederne i vores virksomheder, borgerne og den vestjyske kultur.

Ansøgningsfrist: 07/09/2016

100.000.000.000

Så mange penge kræver konkurrencekommissær Margrethe Vestager, at Apple betaler til den irske stat i ubetalt skat

Kommuner

BILLUND

Farvel til ældrechefen

En ledelsesændring på ældreområdet i Billund Kommune betyder, at ældrechef Lisbeth Schmidt er fratrådt, og at der er indledt en proces omkring en fratrædelsesordning. Den midlertidige ledelse af ældreområdet vil blive offentliggjort i løbet af de kommende dage.

- Lisbeth Schmidt har udført en stor indsats i forbindelse med fusionen af ældreområdet ved kommunesammenlægningen, men nu står vi i en situation med et ældreområde, hvor vi har brug for at opbygge en ny og anderledes kultur i forhold til de opgaver, vi står overfor, siger social- og sundhedsdirektør Jan Møller.

Kommunen står for at skule indføre en decentral ledelse på kommunens plejecentre, sådan som det blev besluttet i budgetforliget for 2016, og er endvidere under pres på budgettet for ældreområdet på grund af et merforbrug i både 2014 og 2015. Lisbeth Schmidt har været ældrechef i Billund Kommune siden 2007.

VIBORG

To chefer til sundhed og omsorg

Peter Borup Sørensen og Maila Tandrup er med virkning fra 1. oktober ansat som henholdsvis sundhedschef og omsorgschef. De afløser Lis Kaastrup, som i februar fratrådte den daværende kombinerede stilling som sundheds- og omsorgschef.

Sundhedschef Peter Borup Sørensen kommer fra Kræftens Bekæmpelse, hvor han har været områdechef for det syddanske område, mens omsorgschef Maila Tandrup kommer fra en stilling som HR-chef i Horsens Kommune. De kommer begge til at indgå i chefgruppen i Job & Velfærd i Viborg Kommune.

Peter Borup Sørensen er 55 år og oprindelig uddannet civilingeniør i planlægning fra Aalborg Universitet, men har siden 2002 arbejdet med ledelse indenfor ældre- og sundhedsområdet og var i godt to perioder byrådsmedlem i Vejle, først for SF og senere for Socialdemokraterne. Maila Tandrup er 43 år og uddannet fysioterapeut, men har siden 2006 udelukkende arbejdet med ledelse og har en MBA i Business Psychology fra Business Institute, Aalborg.

56-årige Per Ullerichs vil ikke søge om at få forlænget sin kontrakt som kommunaldirektør i Rødovre.

Foto: Privat

RØDOVRE

Efter ni år: Tid til at prøve noget nyt

Per Ullerichs, der har været kommunaldirektør i Rødovre Kommune siden 2008, vil ikke søge sin kontrakt forlænget. Den udløber i februar 2017, oplyser kommunen.

- Efter næsten ni år i Rødovre er tiden inde til at prøve noget nyt. Kommunalbestyrelsen har udtænkt nye strategier, der allerede er godt i vej med blandt andet bæredygtig vækst, en befolkningsfremgang på 25 procent, demokratisk laboratorium, velfærdsfornyelse, og det hele sker

med en sund økonomi som basis. Tiden er nu kommet til, at resultatet af strategierne skal høstes. Derfor er det et naturligt tidspunkt for mig at søge nye horisonter, siger Per Ullerichs.

En enig kommunalbestyrelse forlængede i 2013 Ullerichs' kontrakt. Borgmester Erik Nielsen (S) oplyser, at byrådet i efteråret vil søge en ny kommunaldirektør, "der kan løfte arven efter Per og fortsætte byens positive udvikling".

Kommune. Han mener, at han kan gøre mere gavn for borgerne som løsgænger i byrådet til udgangen af valgperioden.

Regioner

DANSKE REGIONER

Direktør ryger i organisationsændring

Danske Regioner ændrer organisation fra den 1. september og nedlægger i den forbindelse stillingen som regionalpolitisk direktør. Gitte Bengtsson fratræder efter gensidig aftale derfor stillingen, hvorefter den nuværende administrerende direktør Adam Wolf overtager ansvaret for den regionale udvikling i direktionen.

Formålet med omlægningen er dels at styrke en række nye faglige sammenhænge i organisationen, dels at sikre

en stærkere personaleledelse og et mere entydigt ledelsesansvar på alle niveauer.

Den nye organisation vil bestå af fire faglige centre mod tre i dag. De fire nye faglige centre er: Center for Forhandling, Aftaler og Overenskomster (FAO), Center for Styring, Økonomi og Sammenhæng (SØS), Center for Sundhed og Sociale indsatser (SUS) og Center for Vækst, Erhverv og Regional Udvikling (VERU).

Stat

SKOVRÅDET

Fra heden til skoven

Den tidligere administrerende direktør for HedeDanmark Carsten With Thygesen skal være ny formand for Skovrådet, har miljø- og fødevarerminister Esben Lunde Larsen (V) besluttet.

Skovrådet skal rådgive ministeren om skovbrugsfaglige og andre spørgsmål vedrørende skove og består udover formanden af 15 medlemmer, som udpeges af miljø- og fødevarerministeren efter indstilling fra en række organisationer. Carsten With Thygesen er uddannet forstkandidat fra Københavns Universitet.

- Aftalen om Naturpakken betyder, at der i de kommende år skal udlægges skov til biodiversitetsformål i et omfang, som ikke er set tidligere, og jeg er også på vej med et nyt nationalt skovprogram. Med Carsten With Thygesen i spidsen er Skovrådet klædt godt på i forhold til de opgaver, der venter, siger Esben Lunde Larsen.

Organisationer

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

Pensioneres som 70-årig

Efter 30 år i spidsen for Det Kongelige Bibliotek har Erland Kolding Nielsen meddelt Kulturministeriet, at han ønsker at stoppe ved udgangen af januar 2017, hvor han er fyldt 70 år. Det skriver Politiken.

Erland Kolding Nielsen indsendte før sommerferien sin

afskedsansøgning, så departementet havde god tid til at finde en afløser, men han har først i de seneste dage orienteret ledelsen på Det Kongelige Bibliotek og siden sendt en meddelelse ud til sine medarbejdere.

Erland Kolding Nielsen har, lige siden han tiltrådte i 1986, ønsket at omdanne det lidt støvede og elitære nationalbibliotek til et sted for den brede befolkning - et sted, alle kunne komme. Det er planen, at hans afløser er fundet inden jul, oplyser han.

Privat

ATP

Topchef forlader skuden

Topchef i ATP Carsten Stendevad har valgt at fratræde sin stilling, oplyser ATP. Det sker på grund af sygdom i den nærmeste familie.

- Det er en vanskelig beslutning for mig at sige farvel til ATP. Men givet situationen er det rigtige for os som familie nu at have base i USA, siger den afgående direktør i en pressemeddelelse.

Carsten Stendevad ventes at forlade posten senere på året. ATP's bestyrelse har iværksat en rekrutteringsprocedure for at finde ny topchef.

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Morten Uhrenholdt. Tanker fra hængekøjen

Når dogmerne falder, forstummer debatten

Da politikerne efter 14 timers afslutningsdebat formelt lukkede Folketinget og begav sig ud i landet til den traditionelle sommerpause, sad jeg - som sædvanlig, vil jeg næsten sige - med en underlig følelse. En klar fornemmelse af, at de med stor rutine havde ignoreret en række emner, der ellers nok kunne tåle en overordnet politisk debat.

Når dogmerne falder, så bliver magthaverne tavse, og debatten forstummer. Der er emner, der er så tabubelagte, at de absolut må ties ihjel. Og så går snakken febrilsk om alt muligt andet - som hvis en af Korsbæks damer havde sluppet en højlydt vind midt under et af fru Varnæs' teselskaber.

Et glimrende eksempel er en videnskabelig undersøgelse, jeg tidligere på året har fortalt om på denne plads. Den var lavet af to anerkendte engelske forskere, der har været med til at udvikle den model for modernisering af den offentlige sektor, der har hærget i tre årtier under navnet New Public Management. De ville med forskeres sunde nysgerrighed undersøge, hvordan det egentlig er gået.

Cheferne i den britiske offentlige sektor kunne imidlertid ikke - som de ellers kræver af de plagede menige medarbejdere - dokumentere noget som helst - hverken udgifterne til det omfattende eksperiment eller resultaterne.

Dyrere og dårligere

Med møje og besvær fik de to forskere dog regnet og analyseret sig frem til omkostninger og resultater. New Public Management har gennem årene været gennemtruffet under parolen, at det ville gøre den offentlige sektor både billigere og bedre. Forskernes nøgterne konklusion på den meget grundige analyse var, at den var blevet både dyrere og dårligere.

Det kunne jeg da godt have tænkt mig at høre politikerne forholde sig til, men tavsheden har været larmende.

SKAT's totale deroute er et fremragende eksempel på NPM's triumfer. Digitalisering af vort komplicerede skattesystem skulle gøre tusindvis af specialiserede medarbejdere overflødige, og NPM-teoretikerne regnede sig frem til, hvor mange der kunne fyres hvert år. Den plan er blevet fulgt nøje, mens svimlende dyre it-systemer viste sig ubrugelige, og restancer for milliarder år for år har hobet sig op - til de blev forældede og pengene var endegyldigt tabt. Dertil kom ubegribelige læk af andre milliarder til banditter i habitter.

Nu - efter pinagtig handlingslammelse gennem årene - erkender ministeren og andre politikere, at der skal et milliardbeløb til for at bringe SKAT så meget på fode, at det i det

Skatteminister Karsten Lauritzen præsenterede forleden sin plan for, hvordan SKAT skal føres ud af krisen. En krise, der er kulminationen på flere års nedskæringer i bedste New Public Management-stil. Nu skal medarbejderne tilbage til SKAT.

Foto: Adrian Joachim / Polfoto

mindste ikke længere bliver værre. Billigere og bedre!

Måske er det de samme regnemetoder, der blev brugt, da et folketingsflertal insisterede på at sælge en del af nationens energiselskab, DONG, til verdens mest berygtede spekulanter, Goldman Sachs, til en overordentlig favorabel pris. Så blev DONG børsintroduceret, og alverdens aktiekøbere vurderede foretagendet til det næsten tredobbelte af det, Finansministeriet for to år siden værdisatte DONG til.

De skruppelløse pengepugere i Goldman Sachs kunne med et smørret grin høste en gevinst på over ti milliarder - på en investering på otte milliarder. Sikken en fest.

Blændværk om bankpakke

Vi er alle blevet belært af finansdogmatikerne om, at de bankpakker, der reddede de store banker under finanskrisen, er blevet betalt tilbage af bankerne, og at staten ovenikøbet tjente 18 milliarder.

Men her falder dogmerne også. Nyhedsbureauet Reuters har nemlig for nylig kigget nærmere på Bankpakke 1 fra 2008, og når til den konklusion, at sådan ser det langtfra ud. Tværtimod venter en svimlende regning på skatteyderne.

Da det for alvor brændte på for Danske Bank og de andre pengeinstitutter, måtte den daværende VK-regering rundt med hatten til blandt andre pensionsselskaberne for at rejse et mil-

liardbeløb til redningsaktionen, beretter nyhedsbureauet. Der blev udstedt 30-årige statsobligationer med en pålydende rente på 4,5 procent. Den transaktion betyder en regning til skatteyderne på 163 milliarder i rentebetaling over årene, har Nationalbanken oplyst til Reuters. I samme periode har bankerne tjent rigtig godt. Danske Bank alene har videreeksponeret 145 milliarder til aktionærerne - festen fortsætter for de få.

Den historie blev dog kortvarigt omtalt i i hvert fald én avis. Og en socialdemokrat og en politiker fra Enhedslisten mere end hævdede øjenbrynene og varslede en konfrontation med finansminister Claus Hjort. Men mig bekendt er det ikke blevet til andet end en skriftlig afvisning i finansministerens sædvanlige visne stil.

Fejlslagen EU-finanspolitik

Det sidste eksempel, jeg kan få plads til her, piller også for alvor ved de finanspolitiske dogmer, får en økonomiprofessor til at kalde det 'helt usædvanligt' og var nok en politisk debat værd. Det drejer sig om en rapport fra Den Internationale Valutafonds forskningsenhed. Fonden har på den mest nidkære vis stået for EU's neoliberalistiske finanspolitik - specielt overfor de sydeuropæiske lande, der befinder sig i en ubrudt økonomisk nedtur.

Der er gennem årene gennemført 200 undersøgelser af virkningerne af politikken i 150

lande. Forskningsenheden satte sig for at lave en grundig gennemgang og sammenfatning af de mange undersøgelser. EU og Valutafonden har taget det som en indlysende, ubestridelig kendsgerning, at liberaliseringer og statslige nedskæringer automatisk fører til økonomisk vækst. Fondens forskningsenhed konkluderer umisforståeligt, at det er der simpelthen ikke belæg for.

Nøgternt spørger den, hvor de forventede resultater bliver af? Grækenland har nu i fem år været udsat for EU's skånselsløse økonomiske hestekur. Det har ikke medført vækst, landet er blevet fattigere, økonomien stadig mindre, og arbejdsløsheden, den sociale nød og uligheden er vokset skræmmende. Og ulighed bremser væksten og forlænger kriser, viser mange års erfaringer. Ingen fest i Grækenland.

Men forskningsrapporten giver ikke det store håb for os, der længe har undret os over, at ledende politikere kan klamre sig til sådanne økonomiske dogmer uden bund i virkeligheden. Professor i økonomi ved Roskilde Universitet Jesper Jespersen siger til DR's Orientering:

- Der er ringe håb om, at de bestemmende, ret konservative politikere vil reagere og justere politikken. Men det er et vigtigt første skridt, at forskningen påviser, at der er noget galt.

Hvad mon danske politikere mener? Ja, foreløbig ser det ud til, at deres efterår vil gå med at diskutere nedsættelse af topskatten og flere nedskæringer i det offentlige. Vi andre har fået en glimrende illustration af, hvorfor magthaverne nærer så heftig en kærlighed til kontrakter, der fratager de forskere, der leverer viden til nye 'reformer', deres demokratiske ret til at ytre sig og bruge egne resultater. Og så en fest med gavmilde pakker.

"New Public Management har gennem årene været gennemtruffet under parolen, at det ville gøre den offentlige sektor både billigere og bedre. Forskernes nøgterne konklusion på den meget grundige analyse var, at den var blevet både dyrere og dårligere."